

BOZKURT

TÜRKÇÜ DERGİ

Aralık 2005
24. Sayı

YÜZDE YÜZ TÜRK OLDUĞUN GÜN CİHAN SENİNDİR!

MARMARİS TÜRKÇÜLER KURULTAYINA ÇAĞRI

Tarih: 4-5 Şubat 2006

Yer: Marmaris / Muğla

Türkiye'nin ve Türk Dünyası'nın sıkıntılarına Türkçü gözüyle çareler aranmasını, Türkçü gençlerin ve bölgelerinde temsil gücü olan orta yaş ve aksakal Türkçülerin tanışıp kaynaşmalarını, Türk düşünce hayatından dışlanmaya çalışılan Türkçülüğün nasıl daha etkin ve Türklere yol gösterici olabileceğinin tartışılmasını amaçlayan Marmaris Türkçüler Kurultayı, 4 ve 5 Şubat 2006 tarihlerinde düzenlenecektir.

Bilimsel bir kongre zemininde; bildirilerin sunulması ve ardından açık tartışma şeklinde yürütülecek olan kurultay; iki günde ve toplam beş oturumda gerçekleştirilecektir. **Kurultaya katılım; davetiye usûlü ve bireysel katılım yoluyla olacaktır.**

Marmaris Türkçüler Kurultayında tartışmaya açılacak olan konular şunlardır:

- Türkiye'ye Karşı AB ve ABD destekli yürütülen Bölücü – İrticacı – Yıkıcı Faaliyetlere Karşı Alınacak Önlemler
- Bağımsız Türk Cumhuriyetlerinin Meseleleri ve Turan Ülkümüz Hakkında Öneriler
- Esir Türk Yurtlarının Meseleleri ve Pratiğe Dönük Çözüm Önerileri
- Türk Dili, Türk Tarihi ve Türk Kültürünün Meseleleri
- Yüzyılımızda Fiilî Türkçülük – Türkçülük Türk Düşünce ve Toplum Hayatında Nasıl Etkin ve Yol Gösterici Olabilir?

Yukarıda sıralanan konuların biri veya bir kaç hakkında **bildiri sunmak isteyen Türkçülerin; 6 Ocak 2006 Cuma günü mesaî bitimine kadar** Tertip Komitesiyle iletişime geçerek davetiye talep etmesi, davetiye gönderilen kişilerin **kısa özgeçmişleriyle birlikte** sunacakları bildirileri ve [katılımcının isteğine bağlı olarak] varsa görüntülü bilgisayar sunumlarını **13 Ocak 2006**

Cuma günü mesaî bitimine kadar Tertip Komitesine ulaştırması gerekmektedir. Gönderilen bildiriler; Tertip Komitesi tarafından İcra Kurulu'na ulaştırılacaktır. Uzman akademisyen ve hukukçulardan oluşan İcra Kurulu'nun, Türkçülük ve Hukukî açılardan mahsur görmediği bildiriler, Marmaris Türkçüler Kurultayında Türkçülerle buluşacaktır.

Marmaris Türkçüler Kurultayına **yalnızca dinleyici olarak katılmak isteyen** kişilerin; **6 Ocak 2006 Cuma günü mesaî bitimine kadar** Tertip Komitesiyle iletişime geçerek davetiye talep etmesi gerekmektedir. Barınma ve kongre salonu şartlarının toplam katılımcı sayısını kısıtlaması sebebiyle, dinleyici olarak iştirak edecek Türkçülerin mağdur duruma düşmemeleri açısından başvurularını olabildiğince erken yapmaları tavsiye edilir.

Tertip Komitesi; en geç 20 Ocak 2006 Cuma günü mesaî bitimine kadar, bildiri sunacak veya dinleyici olacak Türkçülerin katılım ve barınmalarıyla ilgili son onaylarını teyit edecektir. Kayıt yaptıran fakat kontenjan doluluğu sebebiyle katılımcı olma hakkını elde edemeyenler de yine Tertip Komitesi tarafından bilgilendirilecektir.

Bu çağrı metni 16 Kasım 2005 tarihinde ilan edilmiş olup, ilan tarihinden itibaren geçerlidir.

TANRI TÜRK'Ü KORUSUN!

Tertip Komitesi Resmî Tebligat Adresi:
P.K 969 Sirkeci/İstanbul

Telefon Nu: (212) 526 1881

Belgegeçer Nu: 0533 942 6943

Ulak: elbirligi@elbirligidernegi.org

BOZKURT

Türkçü Gençlik Dergisi
ARALIK 2005
Yıl: 2 Sayı: 24

Sahibi

Ozan RUHSATİOĞLU
ozan@turan.tc

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Oğuz KARAHAN
oguz@turan.tc

Yazı Kurulu

İsa Akif YÜMNÜ
İlhan KURTKAN
Ahmet KÜÇÜKEL
Atilla İDİL
Salih KERKÜKLÜ

Temsilciler

Azerbaycan: Sevinç Mammadova
Kazakistan: Fazılbec Mustanov

Yayın Danışmanı

TONYUKUK

İletişim Bilgileri

www.turan.tc

turan@turan.tc

Ayda Bir Yayınlanır.

Kaynak göstermek şartı ile alıntı yapılabilir. Tüm hakkı Türk Irkına aittir.

Dergimiz şu an yalnızca internet üzerinden yayımlanmaktadır. Türkçülerin desteği ile dergimiz büyüyecek ve Turan'ın her köşesine ulaşacaktır.

Kapak Resmi: Türk Kimliği

4 TÜRK İRKİ = TÜRK MİLLETİ

H.Nihal ATSIZ

7 TÜRK MİLLETİ = TÜRK İRKİ

Ozan RUHSATİOĞLU

8 TÜRK DÜNYASININ DURUMU

Oğuz KARAHAN

10 HAZMIN ZOR HALLERİ

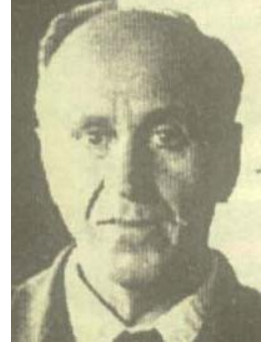
Hüseyin MÜMTAZ

14 LOZAN'I TARTIŞALIM

Atilla İDİL

16 ŞAHSIM HAKKINDA...

Nejdet SANÇAR

18 BOYUN BORCU

MEKTUPLAR
Semra KANAT

22 ÇOK ŞÜKÜR BİZİM

BABAMIZ BELLİ
Tolunay KUTOĞLU

23 BAŞBAKAN ve

DANIŞMANLARI
Göktürk PUSAT

24 CUMHURİYET ŞEHİDİ

KUBİLAY'I ANIYOR VE YENİ
KUBİLAYLAR ARIYORUZ

25 BAŞKA TÜRDEN

DİYALOGLAR

27 TÜRK MİLLETİNE ÇAĞRI

TÜRK IRKI = TÜRK MİLLETİ

■ H. NİHAL ATSIZ

Şimdiye kadar millet'in umumî bir tarifi yapılmamıştır. İctimaiyat alimleri bu hususta bir şeyler gevelemişlerse de "ıctimaiyat"ın ilim olduğunu iddia etmelerine rağmen ilmî bir millet tarifi yapamamışlardır. Bunun sebebi her milletin başka türlü olması ve bundan dolayı başka bir tarife muhtaç bulunmasıdır.

Almanlar milliyette ırkı temel sayıyorlarsa bunun sebebi bir Cermen ırkının var olması ve Alman milletin kuruluşunda esas rolün Cermen ırkında bulunmasıdır. Fransızlar milliyetlerini inkar ediyorlarsa bu, onların başlangıcı bir tek ırka dayanmadığı içindir.

Bugün ya millet kelimesinin her millet için ayrı bir mana ifade ettiğini kabule yahut da millet dediğimiz birçok cemiyetlerin millet olmadığını söylemeğe mecburuz.

Millet için ırkı esas kabul edersek Fransızlarla Amerikalılar, dil ve kültürü kabul edersek Belçikalılarla İsviçreli ve hatta Çinliler, vatani kabul edersek Yahudiler bir millet değildir. O halde millet nedir? Burada önce şunu kabul etmeliyiz: Bizce yalnız Türk milleti vardır. Bunun için de yalnız onun tarifini yapmak lazımdır. Başkaları bu tarifi çerçevesine sığsa da sığmasa da ehemmiyeti yoktur. Türkler için milliyet her şeyden önce bir kan meselesidir. Yani Türküm diyecek olan adam Türk neslinden olmalıdır. Türk nesli de tarihten malûm ve meşhur olan Türklerdir. Sibiryanın buzlu bir bucağında yaşayan bir Saka veya Litvanya'da yaşayan bir Kıpçak Türk'tür. Sakanın dili bize pek aykırı gelebilir. Litvanyalı Kıpçak çoktandır öz dilini unutup Litvan diliyle konuşmuş olabilir. Fakat onlar kanca Türk oldukları için Türk'türler. Bunun için biz onlara bir yakınlık duyarız. Fakat yabancı kan taşıyan bir insan Türkçe'den başka dil bilmese bile, o Türk değildir. Bunu şöyle bir misalle izah edebiliriz: Memleketimizde epeyce

zenci vardır. Bunların hepsi Türkçe konuşur. Bazılarının dili tam bir İstanbul şivesidir. Başka dil bilmezler. Kanun bakımından da Türk sayılırlar. Fakat onlar Türk müdür?

Bir Türk köylüsü onun Türk olduğuna kat'iyen inandırılmaz. Hakikatte de onun Türk olduğunu iddia etmek gülünçtür. Zaten memlekette herkes bunlara Arap der, geçer. Türk kanına yabancılığı bakımından bir İngiliz, bir Yahudi, bir Çerkes, bir Arnavut, bir Kürt veya bir Lâzdan farkı olmayan zencilerin, sırf tabiat ona kara damga vurdu diye Türk olmadığı ittifakla kabul olunuyor da, dış şekilleri Türk'e benzeyen başka yabancılar neden Türküm diyince Türk sayılıyor? Madem ki zencinin Türklüğünü kimse kabul etmiyor, o halde şekli Türk'e benzeyen yabancı da Türk değildir. Mesele yalnız dış şekil meselesi olsaydı zenciye Türk saymayıp ötekini saymak belki doğru olurdu. Fakat mesele bir iç meselesidir. Zenci, Türk'e olan sadakatinde ötekilerden, muhakkak ki, daha samimidir. Fakat mesele bir iç meselesi olduğu için Türk'e şeklen benzeyenlerden daha çok sakınmak lazımdır. Malum ya: yılanın bile en tehlikelisi bulunduğu yerle aynı renkte olanıdır.

Türk'e düşman olanlar ve bunu açıkça söyleyenler Türkler için o kadar tehlikeli değildir. Asıl büyük tehlike Türkümsü olan yabancılarıdır. Bunlar iyi Türkçe konuştukları ve çok defa Türkçe'den başka dil bilmedikleri için Türk'ten ayırt edilemezler. Fakat kanlarının başka olduğunu ya bilir, ya da sezerler. Onun için bunlara Türkümsü diyorum. Bunlar dalkavuktur, yalancıdır. Yüze gülerler. Türklüğe zararlı fikirler bunlar arasında revaçtadır. Türk olmadıkları için ufak bir şahsi menfaat uğrunda Türk'e içten içe kötülük eden fikirlere ve teşkilatlara bağlanmaktan çekinmezler. Türkümsülerin, icabında Türk'e nasıl fenalık ettikleri hakkında yüzlerce misal söyleyebiliriz. Bunu tarihi delillerle de ispat

etmek kolaydır: Balkan Savaşında Sırlara yenilmemizin sebebi Arnavutların ihaneti değil miydi? Selanik'teki 40 bin kişilik ordumuz neden mukavemet etmeden Yunanlılara teslim oldu? Çünkü o ordunun kumandanı olan Tahsin Paşa Arnavuttu. Halbuki Edirne'deki 12 bin kişilik ordumuz aylarca ve yüzümüzü ağartan bir kahramanlıkla dayandı. Çünkü Edirne Kumandanı Şükrü Paşa Türk'tü.

Abdullah Cevdet bu milletin iki sağlam dayanağı olan milliyet ve din mefhumlarını yıkmaya neden çalıştı? Çünkü o bir Kürt milliyetperveriydi. Türklüğü kürtlükle yıkmamanın imkansız olduğunu anladığı için hars ve ilim yoluyla yıkmaya çalışıyordu. Rıza Tevfik memlekete niçin ihanet etti? Çünkü babası Arnavut anası Çerkes olan bir melezd. Ali Kemal neden düşman için çalıştı? Çünkü dedesi ermeni dönmesiydi. Kurtuluş Savaşında ufak bir menfaat meselesi yüzünden çeteci Etem niçin Yunanlılarla birleşti? Çünkü Çerkeşti. Ahmet Cevat neden mütareke yıllarında Türkçülüğün aleyhinde olduğu gazetelerde yazdı? Çünkü Giritli idi...

Buna dair misalleri biz daha yakın tarihten de alabiliriz. Kazım Kara Bekir Paşa'nın yetiştirdiği çocuklar arasında aslı ermeni olan birinin yüksek tahsilini bitirdikten sonra ihanet ettiğini hepimiz işittik. Üniversitedeki Yahudi dönmesi profesörlere "biz de Türk değiliz sizin gibi Yahudiyiz" dedikleri de bir emrivakidir. Gaziye suikast hazırlayan Ziya Hurşit lazdı. Gaziye bilfiil ateş etmek için de koca İzmir'de bula bula bir lazla bir gürcü bulmuşlardı.

Bütün bunları gördükten ve daha ufak nice misallerine şahit olduktan sonra insanın Türkümsülere inanması için ancak aptal olması lazımdır. Filvaki bu Türkümsüler her yerde mübalağa ile Türklük için bağırırlar. Fakat bu, bugün Türklüğün kuvvetli oluşundandır. Yarın ilk kara günümüzde onlar yine bize ihanet edeceklerdir. Onlara bunu yaptıran damarlarındaki kanın bozukluğudur. Binaenaleyh ihanetlerini tabii görmek lazımdır.

Birinci dil kurultayında Türklük lehinde palavra atanlar hemen hemen ekseriyetle Türkümsülerdir. Yaşasın Türkiye Cumhuriyeti diye bağırırken şivelerinden Arap veya Arnavut olduğu anlaşılan bu gösteriş kahramanları yanında hakiki Türkler daima sessiz kaldılar. Onun için bizce

anlaşılmıştır ki Türk olmak için kanı Türk olmaktan başka çıkar yol yoktur ve olamaz da...

Yukarıda birçok Türklüğe ihanet misalleri saydık. "Sanki hakiki Türklerden ihanet eden yok mudur?" diye bir itiraz suali sorulabilir. Fakat bu pek zayıf bir itiraz olur. Çünkü her milletin içinde sütü bozuklar bulunmakla beraber Türkiye'de Türk ve Türkümsülerin sayı nispetiyle ihanet edenlerin nispeti mukayese olunursa bu nispetin daima Türkler lehinde pek büyük bir fark göstereceği meydana çıkar.

Türkümsüler birkaç göbek ilerki babalarının Türk'ten başka bir şey olduğunu bilmeyip kendilerini öz Türk sansalar da yine Türk değillerdir. Çünkü Türklük yalnız manevi-ahlaki değil, aynı zamanda maddi (yani fizik, fizyolojik, fizyonomik ve antropolojik) bir şeydir.

Türk olmak için Türk ırkının maddi ve manevi hasletlerini tevarüs etmek icap eder. Binlerce yıllık tarihi hayatların milletlere verdiği bir terbiye vardır ki o öyle birkaç yılda ve hatta asırda elde edilemez. Asırlardan beri kılıç sallamış ve ömrünü er meydanında geçirmiş Türk milletinin bir çocuğu ile asırlardan beri sahtekarlık ve dolandırıcılıkla yaşamış Yahudi milletinin bir çocuğu nasıl müsavi olabilir? Aynı günde doğan bir Türk çocuğu ile bir Yahudi çocuğunu aynı terbiye müessesine alıp ikisine de yalnız esperanto dili öğretseler ve aynı şartlar altında aynı terbiyeyi verseler bile muhakkak ki Türk çocuğu yine yiğit, Yahudi yine korkak olacaktır. Türk çocuğu yine doğru, Yahudi yine sahtekâr yetişecektir.

Türk ordusunda en seçme ve kahraman unsur daima Kastamonu, Çankırı, Taşköprü, Tosya ve havalisinde yetişen neferlerdir. Niçin? Çünkü buradaki Türkler Orta Asya'dan nasıl geldilerse öyle kalmışlar, hiç karışmamışlardır. Savaş meydanlarında yüzde hesabıyla en çok şehit düşenler de bunlardır. Halbuki Kastamonu ve civarı köylüsü ne gösterişsiz mahluktur.

Demek ki Türk vatani için kendisini harcıyan hep Türkler olduğu gibi en sakınmadan harcıyanlar da en karışmamış Türkler oluyor.

Türklükte dil meselesi kandan sonra gelir. Şüphesiz ki her Türk'ün dili Türkçe olmalıdır ve

olacaktır. Fakat yabancı çokluklar arasında kalarak dilini kaybeden, lâkin Türk olduğunu unutmayan bazı su katılmamış Türkler vardır ki yabancı dillerine bakarak bunları Türklükten çıkarmak doğru olmaz. Türkiye'nin doğu ve cenup sınırlarında Kürtçe veya Arapça ve Lehistan'da Lehçe konuştuğu halde Türk olduğunu söyleyen ve tarihi menşelerince Türk soyundan gelen, antropoloji bakımından da mükemmel Türk olan insanlar hiç şüphesiz Türk'türler.

Bazılarının söylediği gibi milliyet yalnız anlaşma vasıtası olan dil'in birliği ile izah edilseydi bir İstanbul Yahudisinin bize bir Kırgızdan daha yakın olması lazım gelirdi. Halbuki bütün kanunlara, siyasi ve içtimai hadiseler, propagandalara rağmen biz Kırgızı kardeş, Yahudi'yi de köpek çifti olarak tanıyoruz. Çünkü Kırgızın damarındaki kanın kendi damarımızdaki kan olduğunu, Yahudinin ise bize düşmanlıkla yağurulduğunu biliyor, seziyoruz.

Türk milliyetindeki dilek birliği üçüncü derecede değerli bir meseledir. Bazı zamanlarda bazı Türk zümrelerinde dilek aykırılığı olması onların bir tek millet olmalarına engel değildir. Bu dilek ayrılığı, çok defa, türlü Türk zümrelerinin başında bulunan başbuğların zorla yarattıkları yapmacık ve geçici bir nesnedir. Bugün türlü Türk zümreleri arasında dilek ayrılığı olsa bile, Türkler ya bunun güçsüzlük doğurduğunu görerek dileklerini birleştirecekler, yahut da içlerinden en kuvvetli zümre ötekilerini de zorla kendine bağlayarak Türkleri tek dileğe doğru yürütecektir. Türk tarihinde bu daima böyle olagelmıştır. Nitekim Gazinin kudretli şahsiyeti Türk milletine bir dilek birliği kurmamış olsaydı muhakkak ki Türkiye'de türlü türlü zümreler bulunacaktı.

Türk milliyetinde menfaat birliği meselesi ise ağza bile alınamaz. "Aynı çanakta yalayanların bir millet olduğu" hakkındaki düşünceleri reddettikten sonra menfaat birliği solda sıfır kalır. Bir Kazakla bir Konyalının menfaatlerinde ne birlik vardır? Halbuki bunlar bir milletin

çocuklarıdır. Bir Erzurumlu ile bir İzmirlinin menfaatleri arasında da bir iştirak yoktur. Her ne kadar bazı marksistler Kurtuluş Savaşını iktisadi bir hareket olarak izah etmek gibi Yahudice düşünüyorlarsa da Erzurumlu askerin İzmir için ölmesi kendi istihsal maddeleri ihraç iskelesi olan İzmir'i kaybetmek kaygısı dolayısıyla değildir. Bu tamamı ile duyguya ait bir meseledir; bir kan meselesidir.

Bundan başka, madem ki bütün Türkler birleşecektir, şu halde onların arasında uzak veya yakın bir menfaat birliği de kurulacak demektir. Zaten Türkler arasında bir de menfaat birliği vardı ki o da hepsinin aynı düşmanlar tarafından aynı tehlikelere maruz kalmış olmasıdır. Türk milletinin münevverleri sezmeseydi bile hakikat şudur ki Türklere birleşerek birbirlerine dayanamazlarsa mutlaka yok olacaklardır. Çünkü kırk milyonluk Türk milleti küçük küçük parçalara bölünmüş ve her parça büyük, iştahlı, ileri teknikli ve yüksek harslı düşmanlar tarafından çevrilmiştir.

Şimdi, şu neticeye varıyoruz demektir:

Türk olmak için önce kanı Türk olmak lazımdır.

Ondan sonra dili Türk olmak lazımdır.

Ondan sonra dileği Türk olmak lazımdır.

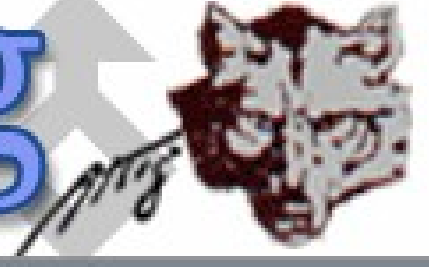
Kanı Türk olan fertlerden bir Türk milleti bugünkü melez topluluktan, şüphe yok ki, kat kat kuvvetlidir. Bu, kanı Türk olan fertlerin dilleri de Türk olursa (başka bir ihtimale göre hepsi aynı ağızla konuşan Türkler olursa) o millet daha güçlü bir millet olur. Üstelik bir de bu milletin fertleri dilek birliğiyle birbirlerine bağlıysa, bu ülkücü (=mefkûrevi) bir millet demektir. Sayıca azlık bile olsa dünyanın en güçlü milletidir.

ORHUN Sayı:9
16 TEMMUZ 1934

Atsız.org

Hüseyin Nihal Atsız

TÜRK MİLLETİ = TÜRK IRKI

■ OZAN RUHSATIOĞLU

ozan@turan.tc

Deniz Baykal ile Tayip Erdoğan arasındaki Türk kimliği tartışmaları Aralık ayı boyunca devam etti. Biz de bu tartışmaları tebessümle izledik. Yapılan tartışmalarda Türk milleti ile Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlığı farklı bakış açıları ile karman çorman edildi.

Baykal özetle Türk milleti çatıdır ve üst kimliktir derken Erdoğan ise kimliği Türkiye Cumhuriyeti Vatandaşlığı ekseninde algılayarak Türk'ün de bu çatı altındaki (Arnavut, Boşnak, Çerkes, Laz, Kürt, Arap.. vb.) bir unsur olarak algılıyordu. İşin garibi ise bu iki **politikacının** söylemlerine dayanak olarak zaman zaman Atatürk'ü göstermiş olmalarıdır.

Elimde, bir arkadaşımın ödünç aldığı 1932 yılı basımı okullarda okutulmak üzere Maarif Vekâleti Milli Talim ve Terbiye dairesinin emri ile basılmış bir Tarih kitabının orijinal nüshası mevcut. Kitabın özelliği Atatürk'ün gözetiminde ve sağlığının yerinde olduğu bir dönemde yazılması ve sıradan ilmi bir kitap değil okullarda okutulmak üzere hazırlanmış bir kitap olmasıdır.

Kitabın 18. inci sayfasında **Irak** “**Aynı kandan gelen ve cismen birbirine benzeyen insanların gösterdiği birliktir**” olarak tanımlanmış. Bu tanıma bir kenara not ettikten sonra gelelim kitapta yer alan Türk Dili ve Türk Irkı ile ilgili bölümlere:

“Türkçe başlı başına müstakil bir dildir. Türk dili bugün Tuna havzasından şarkta Lena havzasına ve Kingan (Kadırgan) dağlarına kadar ve Şimal Buz Denizinden Umman Denizine kadar geniş sahadaki insanlar tarafından konuşulan , bunlar arasında anlaşma vasıtası olarak kullanılan

umumi bir dildir. **Türk dilinin esaslı farikaları , doğrudan doğruya Türk adını taşıyan kavimler lehçede mütebariz ve mütekamildir.** Macar ve Finlerin kullandıkları diller Türk dilinin esaslı unsurlarını ihtiva etmekle beraber, başka tarzda istihale ve inkişaf etmişlerdir. **Bugün yanlış olarak Tatar denilen mesela Kırım, Kazan, Azerbaycan, Türkistan Türkleriyle, Kırgız-Kazak, Yakut ve Başkırtlar gibi Türk kabilelerinin kullandıkları dil az veya çok bir takım lehçe farkları ile Türkçedir.”**

Neymiş efendim ? Demek ki Türklük Türkiye sınırlarına dolayısı ile vatandaşlık kavramı ile hapsolünmayacak kadar büyük bir kavrammış. Aynı kitaptan alıntı yapmaya devam edelim: **“Tarihin en büyük cereyanlarını yaratmış olan Türk ırkı benliğini en çok muhafaza etmiş bir ırktır.** Tarihten evvel ve tarihi devirlerde bu ırk ta işgal ettiği vası mıntıkalarındaki ve yurtlarının hudutlarındaki komşu ırklarla telasüp etmiştir. Bu telasüplerin ekserisinde Türk ırkının bariz ve uzvî vasıfları hakim kaldığından bu karışmalar Türk ırkına kendi husisiyetlerini kaybettirmemiştir. Görüyoruz ki tarihte daima göze çarpar bir birlik arzeden Türk ırkı daima hâkim kalan bariz uzvî vasıflar ile, dimağın en kuvvetli mahsulü olan müşterek dillerile ve bu dilde nakledilmiş harslarla, tarihi müşterek hatıralarile aynı zamanda bugünkü millet tarifine de en uygun büyük bir cemiyettir. **Bütün tarihte böyle büyük bir ırkı, bir millet halinde görmek bilhassa zamanımızdaki insan heyetlerinin pek çoğuna nasip olmayan büyük bir kuvvet ve büyük bir şereftir.”**

Evet şimdi ilk başta not ettiğimiz ırk tanımını, Türklerin coğrafi dağılımından ve dilinden bahseden satırları ve biraz önce aktardığımız Türk Irkı ile ilgili satırları birleştirelim ne çıkıyor? Türk Milleti = Türk Irkı.

Peki başka ne çıkıyor? Bizimle aynı dili konuşmayanlar Türk müdür? Değildir! Bizimle aynı kan taşımayanlar (aynı soydan gelmeyenler) Türk müdür? Değildir! Türk milleti neymiş? Türk Irkı! Geri kalanlar ne

TÜRK DÜNYASININ DURUMU

■ OĞUZ KARAHAN

oguz@turanc.tc

Ülkemiz ve bütün Türk Dünyası; içinden geçtiğimiz zaman diliminde ateşten bir çember ile çevrilmiş durumdadır. Yürek sızısı, kan ve gözyaşı Türk bünyesini sarmalamıştır. Hristiyanların takvimi ile 2005 yılının son ayını geride bırakmaya hazırlanırken, Türk Dünyasının mevcut durumu hakkında bazı değerlendirmelerde bulunmak istiyorum.

Türkiye; Avrupa Birliği ve Amerika Birleşik Devletleri'nin iktisadî, sosyal ve psikolojik kuşatması altındadır. Avrupa Birliği Uyum Yasaları sayesinde Türkiye'de Türk olmak ayıplanır olmuş, etnik köken mensupları memleket dahilinde ihanet ve fesat odağı hâlinde faaliyetlerini açıktan açığa yürütür vaziyete gelmiştir. Türkiye Cumhuriyeti'ni bir anonim şirkete benzetip Türk'ü de ortaklardan yalnızca biri konumuna indirgeyen siyasî anlayış, devletin kuruluş temellerini yıkmak yolunda durmaksızın çalışmaktadır.

Bozuk siyasete, siyasetle karşılık vermesi beklenen muhalif partiler yetersiz kalmaktadır. İktidar partisinin yıkıcı icraatları göz önündeyken, gündemi dağıtmak için hükümete yakın çevrelerin ortaya attığı sunî gündemlere takılıp ülke sorunlarını geri plana itmektedirler.

AKP iktidarının yaptığı, şapkadan tavşan çıkarır gibi gündem değiştirecek sansasyon çıkarmaktır. Muhalefet ise ne yazık ki, tavşanın kuyruğuna bakarak oyuna geliyor.

oluyor? Haddini bilerek devletin altını oymaya çalışmayanlar azınlık misafir, misafirlik sınırlarını aşanlar asi azınlık.

Günümüzdeki durum nedir? Yavuz hırsız ev sahibini bastırmıştır. Türk'e ait bu yurda hukuki bir bağla değil kalben bağlı olan biz Türkler bu yurdu tekrar Türk'ün eline vermek istiyorsak bir araya gelmeli ve bir an önce harekete geçmeliyiz. Tanrı Türk'ü Korusun!

Ey muhalifler! Biraz da şapkaya bakın. Şapkaya bakın ki, kerâmetin şapkada olmadığını anlayın. Sonra gözünüzü iyi açın ve şapkanın ardındaki perdeyi görün. Bütün iş perde arkasında olup bitiyor. Perde arkasındaki tezgahları ortadan kaldırmak zorundasınız. Yoksa Türkiye, Türkiye olarak kalamayacak. Perdeyi yırtmakla işe başlayın. Göreceksiniz ki; yine ve bir kez daha, zor oyunu bozacak. Batı'nın gönüllü işbirlikçisi durumuna düşmüş bu iktidardan kurtulmamız, ancak sizin gayretlerinizle mümkündür.

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti; Avrupalı, Amerikalı ve onların işbirlikçiliğini yapan "Kıprızlı" toplum mühendislerinin yönlendirmeleri sayesinde, bir esaret belgesi olan Annan Planı'na "evet" oyu vermek durumunda kalmıştır. Türklüğün bilge lideri Rauf Denktaş'ın cansiperâne karşı koyuşuna rağmen, A.B pasaportu dağıtılacağı – lüks villalar verileceği – Euro ile maaş ödeneceği yalanlarına aldanmış yüz binlerce insanımız, sonu belirsiz bir macera içine sürüklenmişlerdir.

Azerbaycan; on yılı aşkın süredir Aliyev ailesinin kontrolünde vurgun, talan ve rüşvet ekonomisi ile idare edilmektedir. Topraklarının yüzde yirmisi Ermeni işgali altında bulunan, bir milyona yakın kaçkının yokluk ve sefalet içinde sürüldüğü, iki yüz bin kişilik kaymak tabakanınsa sefasını sürdüğü ülkenin, muhalif güçleri de kurtuluş çaresini ne yazık ki öz halkı yerine Amerikan hükümetinin kapısında aramaktadır.

Türkmenistan; Türkiye'yi de bir yılan gibi sarmakta olan Amerikan-İngiliz güdümlü Nurculuk cemaatinin millî, dinî ve iktisadî sömürüsü altına girmiştir. Türkmenistan'ın dış

politikada takip ettiği tarafsızlık politikası, ne yazık ki Türk Dünyası'nın meselelerine karşı da tarafsızlığa dönüşmüştür. Hazar doğusunun kilit ülkesi olan Türkmenistan daha aktif olmalıdır.

Kazakistan; Rusya, Çin ve ABD arasında denge politikası uygulayarak bölgenin siyasi geleceğini tehditlerden uzak tutmaya çalışmaktadır. Türkistan Birliği'nin kurulması yönünde yapılan çağrının hemen ardından Kırgızistan'da ABD-Soros destekli turuncu devrim yapılmış, Özbekistan'da geniş çaplı ayaklanmalar baş göstermiş, Türkçüleri umutlandıran birlik çağrısı akamete uğratılmıştır.

Türkmeneli; Siyonist-Evangelist küresel eşkıyanın ve onun yerli işbirlikçisi Barzani-Talabani kürdlerinin günden güne artan saldırıları ile karşı karşıyadır. Kerkük'te pazar yerine patlayıcı konulur, ölen Türkmen'dir. Telafer'de on binlerin üzerine kimyasal bombalar atılır, ölen Türkmen'dir. Kızılay'ın tıbbî ilaçlar ve insanî yardım malzemesi taşıyan kamyonları geri gönderilir, Ankara dut yemiş bülbül gibidir, ilaçsızlıktan ve gıdasızlıktan ölen Türkmen'dir. Oluk-oluk Türk kanı akıtılırken; Türkçüler elleri bağırda, başları yerde, gözyaşı dökmemektedir.

Kırım; Türklüğün bilge lideri Cemiloğlu Mustafa Kırımlının rehberliğinde gün be gün daha da gelişmektedir. Sovyetler Birliği'ni yöneten komünist zulüm çetesinin bir gecede tren vagonlarına doldurarak yurtlarından kopardığı binlerce Kırım Türkü öz topraklarına dönerken geride daha on binlercesi beklemektedir. Ekonomik sıkıntılarını bahane eden Ukrayna yönetimi, Dünya Bankası'nın yurda dönüş projesinde kullanılması amacıyla verdiği kredileri zimmetine geçirmekte ve gereken adımları bir türlü atmamaktadır. Rus gizli servisinin örgütlediği silahlı Rus çeteleri, Kırım'ın Ukrayna'dan ayrılarak Rusya'ya bağlanmasını sağlamak için özellikle Kırım Tatarlarına karşı terör ve tedhiş hareketleri yürütmektedir. Ukrayna yönetimi, ölen ve yaralananlar Türk olduğu müddetçe yaşananlara seyirci kalmaktadır.

Ahıska; aynen Kırım'da olduğu gibi, sürgünden anayurda dönememenin sıkıntısı içerisinde. Gürcistan yönetiminin Türk düşmanı tavrı Ahıska'da o kadar açıktır ki, Ukrayna yönetimini bile mumla aratmaktadır. Yurda dönüş projesi, geçen 13-14 yıl içerisinde bir arpa boyu kadar

bile yol alamamıştır. Ahıska Türklerinin içlerinden bir lider çıkaramamış olmaları da buna eklendiğinde, öz yurdunun hasretini çeken yüz binlerce Ahıskalının çektikleri çilenin inanılmaz boyutu gözler önüne serilmektedir. Türkiye'de kaçak durumda bulunan yüzlerce Ahıskalının Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlığına kabul edilmemeleri ve çeşitli illerin Emniyet Müdürlüğü Yabancılar Şubesinde, Afganlılara ve hatta Afrikalı yamyamlara bile reva görülme-yen kötü uygulamalarla karşılaşmaları Türklük açısından utanç vericidir.

Doğu Türkistan; yetmiş yılı aşkın süredir Çin zulmü altındadır. Bu yetmiş yılın son elli yılı komünist, ilk yirmi yılı ise milliyetçi Çin güçlerine karşı mücadele ile geçmiştir. Bu yetmiş yıllık süre içerisinde Doğu Türkistan Türklüğü; katliamlara, nükleer denemelere, millî ve dinî baskılara, zorunlu nüfus planlamasına, tutuklamalara ve binden fazla Türk'ün idamına maruz bırakılmıştır. Türkiye Cumhuriyeti'nin yakın geçmişteki bazı yöneticileri çok gizli kararname yayınlayıp "Doğu Türkistan" adını ve onun gök mavisini zemin üzerine ay-yıldızlı bayrağına yasaklar getirmiş, zalim Çin'in devlet başkanına Türk devletinin onur madalyası takılmış, Türkiye'ye muhaceretlerinin ellinci yılı münasebetiyle şükran günü düzenlemek isteyen soydaşlarımıza akıl almaz zorluklar çıkarılmıştır. Bütün bu olumsuz koşullara rağmen; elli yıldır teşkil etmeyip bekledikten sonra, ABD'nin himayesiyle bir gecede "Sürgünde Doğu Türkistan Hükümeti" kurulmasının da davaya zarar verdiği kanaatindeyiz.

Tataristan; Rusya Federasyonu içerisindeki en mühim Türk bölgelerinden biridir. Bağımsızlık isteklerinin ciddiye alınması bir yana; Türk Dünyasıyla ve dünya geneliyle uyum için gerekli görülen alfabe değişikliğine bile müsaade edilmeyen, Tataristan'ın Kazan Hanlığı devrinden kalma sembolü olan Ak Pars'ın resmî mekanlarda kullanılmasının yasaklandığı bir ortamda, millî kültür ve şuur da Kremlinin emriyle tahrip edilmektedir. Özerk adı altında esir edilen, maddî ve manevî servetleri çalınan diğer Türk bölgelerinin durumu da Tataristan'dan farklı değildir.

Güney Azerbaycan; Şiilik maskesi altına saklanmış Fars fanatizminin esaretindedir. Türkiye ve Azerbaycan'la irtibat kurmaya çalışan

pek çok kişi ajanlıkla suçlanıp hapsedilmiş-tir. ABD'nin Irak Savaşıyla birlikte bölgedeki faaliyetlerini artırması İran'ı kaygılandırırsa da, "Türküm" diyen herkese CIA ajanı damgası vurulmasının haklı bulunacak tarafı yoktur.

Türk Dünyasının, burada adını zikretmediğimiz diğer kısımları da hemen hemen benzer sıkıntılar ve sorunlarla karşı karşıyadır. Devletler arası geliştirilen yahut geliştirilemeyen projelerin varlığından haberdarız. Türkiye'deki Türkçülerin

pek çoğu 1989-90'dan itibaren, diğer yurtlardaki Türkçüler ile doğrudan veya dolaylı yollarla irtibatla bulunuyor. Buna rağmen; sivil toplum bazında, yaraları sarmaya yönelik dişe dokunur hiçbir ortak adımın atılmamış olması üzücüdür.

4 ve 5 Şubat 2006'da, Marmaris'te yapılacak olan Türkçüler Kurultayının elle tutulur ve gözle görülür projelerin başlatılmasına ön ayak olmasını ümit ediyorum. Tanrı Türk'ü Korusun!

HAZMIN ZOR HALLERİ...

■ HÜSEYİN MÜMTAZ

Ben başkent Ankara'nın bazı semtlerinin marûf ve muteber sâkinleri arasında son zamanlarda gittikçe artan bir oranda "düşük yoğunluklu" hazım problemleri çektiğini tahmin ediyorum.

Dolayısı ile buna bağlı olarak; o marûf ve muteber semtlerin en az o kadar mutena eczanelerinde "yüksek yoğunluklu hazım ilaçları" tüketimlerinin de aylık-yıllık-on yıllık kotayı aşıp aşmadığını şiddetle merak ediyorum.

Çünkü kıymetli okuyucu atı alan Üsküdar'ı geçiyor ve biz hâlâ ne yazık ki "Üsküdar'a gider iken aldı da bir yağmur" türküsüyle gönül avutuyoruz. Resmen oyalanıyoruz.

Türkiye 15 yıldır süratle "coğrafya" değiştiriyor. "Nasıl olur?" demeyin, bal gibi oluyor. Delikanlı mazbut ama mahalleli yoldan çıkmış. Türkiye durduğu yerde duruyor fakat çevresi süratle kılık-kimlik değiştiriyor.

Ve bu kargaşada Türkiye'nin, yüzyıllar önce hallettik dediği kimlik probleminin ehliyetli ellerde ve bayram değil seyrân değilken taammüden öne çıkarılması ciddi şekilde mide bulandırıyor.

1990'da Türkiye iki kutuplu dünyada NATO'nun ileri karakoluydu. Varşova Paketi ile en uzun sınırı olan ülkeydi. Komşusu Sovyetler Birliği idi.

90'dan sonra dünya alt üst oldu. Sanal bir takım eller okyanus ötesindeki Amerika'yı aldı, getirdi, Türkiye'nin güney komşusu yaptı. Amerika kılığında Kürt ve Yahudileri Habur'un ötesine

yerleştirdi. Doğumuzda artık Ermenistan ve Gürcistan var. Karadeniz'de Ukrayna var..

"Rum tarafı" Akdeniz'in öte yakasına bakıyordu; KKTC Meclisi'nden çıkarılmaya çalışılan yeni Rum'a mal-mülk yasasına göre artık Girne'ye geliyorlar.

Toros'lardan bakınca yine 45 yıl önceki gibi Kostaki, Diamandi'leri göreceğiz. Neyin mücadelesini yapıyorsunuz? İnfaz edilmiş idamın davası mı olurmuş?

Adamların parası, pulu, pasaportu var. Bayrağı, Kürdistan'a hoş geldiniz tabelası var. Düzenli silahlı peşmergesi, polisi, "özel güvenlik görevlisi" kılığında Yahudi danışmanları var. Başkentleri var.

İlnur Çevik'in komisyon olarak inşa ettirdiği havaalanları var. Bu hava alanına indirdikleri Türk bayraklı tarifeli yolcu uçakları var.

Adamların limanları var limanları.. İskenderun ve Mersin'i kim kullanıyor zannediyorsunuz? Mersin'de serbest bölgeleri bile var.

Ve üstelik her şehirlerinde.. Milli gelirin 4000 dolar olduğu söylenen yerleşim merkezlerinde.. Koç'un Sabancı'nın "acentaları" var.

Siz daha neyin kavgasını veriyorsunuz Allah aşkına? Neyi inkâr ediyorsunuz, neyi görmezden geliyorsunuz? "Mış" gibi yapıyorsunuz?

Rum'a liman açmam diye yırtınıyorsunuz, "Türk Şirketi" Flyair, Ermenistan'dan sonra Erbil'e de iniyor. İş bitmiştir efendiler, kimseyi kandırmayın. Fly yahut bilmem ne air neden Kerkük'e inmiyor da Erbil'e gidiyor?

Neden pasaportlara Kürtler Kürdistan damgası vuruyor, yolcuları Yahudi güvenlik görevlileri arıyor?

Neden, "bütün kötülüklerin anası" Habur açık da, Ovaköy bir türlü açılmıyor . Habur'u ve Erivan ile Erbil'e havayolunu açık tutmakla; Lokmacı ve Bostancı Barikatını açmanın hiçbir farkı yoktur.

Türkiye kendi eliyle Ermeni, Kürt ve Rumları besliyor, büyütüyor, semirtiyor sonra da "ağlıyor".

Talabani'nin NTV'ye söylediklerini duydunuz mu?

"Devlet Başkanı" Talabani önce şu anki konjoktürde Kürt grupların bağımsızlık ilan etmesinin 'gerçekçi' olmayacağını söyledi. Arkadan Genelkurmay ve hükümetin Irak politikasında değişiklik olduğuna işaret eden "Başkan" açıklamalarının gerçekçi olduğunu söyleyerek, Türkiye'nin yeni yaklaşımını desteklediklerini vurguladı. Ankara'dan gelen açıklamaları "çok olumlu" diye değerlendiren Talabani, artık silahlı mücadele döneminin kapandığını söyledi. Talabani, "Mao, Ho Şi Min ve Che Guevera dönemi geçmiştir" yorumunu yaptı.

Talabani, PKK'ya da seslenerek, Türkiye'nin yaklaşımını değerlendirmesini; Türkiye'den de genel af ilan etmesini istedi. Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın demokratik açılımına da değinen Talabani, PKK'ya seslenerek, bu fırsatın heba edilmemesi çağrısını yaptı. Irak Devlet Başkanı, PKK da dahil hiçbir silahlı örgüte, Irak topraklarını kullandırmayacaklarını hatırlattı. Şu andaki şartlarda Kürt grupların bağımsızlık ilan etmelerinin "gerçekçi" olmayacağını belirten Talabani, Kerkük'ün statüsüne ilişkin olarak da, sorunun uzlaşmayla çözülmesi gerektiği mesajını verdi. 2007'de yapılacak referandumun yeterli olmadığını düşünen Talabani, "Kerkük'te etnik grup arasında bir çeşit uzlaşma sağlanmalı. Eğer Kerkük'te normalleşme sağlanır ki- burada herkesin evine dönmesi değil ama etnik gruplar

arasındaki ilişkilerin normalleşmesini kastediyorum- bence referandum için en iyi zaman o zamandır. Yoksa referandum birkaç yıl ertelenebilir" dedi. Talabani, "Kürtlerin bağımsızlık ilan edeceğini düşünmek saçmalık. Kürt liderliği bu konuda çok olgun davranıyor. Bölgenin, Irak'ın ve dünyanın gerçeklerini anlıyorlar. Sokağa çıkıp sorduğunuzda 'Bağımsızlık istiyoruz' yanıtını alırsınız. Ama Kürt liderler, gerçekçi olmayan bir şeyi söyleyemez" şeklinde konuştu.

Talabani Türkiye'de Genelkurmay ve hükümetin politikalarını övüyor. PKK'ya genel af istiyor.

Siz şaşırdınız mı? Ben şaşırmadım.. Özkök'ün; "Adam eskiden kabile reisiydi, şimdi başkan.. Alışmamız lâzım" yollu sözlerinden sonra ne bekliyordunuz ki?

Bir adım sonrası Öcalan'ın "da" affıdır. "Genel af" denilen şey budur.

Kabile reisinin "president"liğini sindirenlerin, Öcalan'ın siyasete atılmasını, vekil ve bakan olmasını da sindireceklerdir.

"Açılan kapıdan" Barzani de girmekte gecikmiyor. O da Hüsnü Mahalli'ye "genel af" diyor.

Mahalli soruyor: Sayın Başkan, gelelim Türkiye ile ilişkilerinize.... İşgal öncesi ve sonrasındaki demeçlerinizin tersine Türkiye'ye yönelik olumlu mesajlar gönderiyorsunuz... Bunun nedeni nedir?

Cevap: Bunun nedeni Türkiye'nin ve Sayın Erdoğan hükümetinin politikalarıdır. Türkiye ve Türkiye'deki bazı çevreler bize karşı olumlu yaklaştıkça biz de kendimizi daha rahat hissediyoruz.

Mahalli soruyor: MİT Müsteşarı Sayın Emre Taner ile neler konuştunuz?

Cevap: Biz, Türkiye'deki çeşitli kurumlarla temas halindeyiz. Tüm bu temsaların amacı var olan sorunların giderilmesi ve ileriye dönük daha olumlu ve hızlı adımların atılmasını sağlamaktır.

Mahalli soruyor: Peki PKK konusu bu görüşmelerin neresinde?

Cevap: Başından beri Türk Hükümeti'ne ve Türkiye'ye şunu söylüyoruz. PKK ve Irak Kürdistan'ındaki PKK'lının sorunu yalnızca siyasi ve barışçıl yöntemlerle çözülür.

Mahalli soruyor: Siyasi ve barışçıl yöntemlerden neyi kastediyorsunuz?

Cevap: Başlangıçta genel bir af çıkarmak. Bu af ile dağdaki PKK'lılar silahı bırakıp köylerine döner.

Mahalli soruyor: Daha sonra?

Cevap: Daha sonrasının işaretlerini Başbakan Sayın Erdoğan veriyor. Sayın Erdoğan, Türkiye'de bir Kürt sorunun varlığını kabul ediyor ve üst-alt kimlik tartışması ile bu sorunun çözümü için uğraşılıyor. Bu niyet olduğu sürece bence bu sorun yakın gelecekte çözülecektir. Biz Irak Kürtleri olarak üzerimize düşen her türlü görevi üstlenmeye ve Ankara'ya yardımcı olmaya hazırız.

Mahalli soruyor: Askeri alan dahil mi ?

Cevap: Bakın, Irak'taki tüm hükümetler buradaki Kürt sorununu askeri yöntemlerle çözmeye çalıştılar. Sonuç ortada. Tüm o hükümetler yok ama biz buradayız. Benzer şekilde Türkiye de aynı yöntemlere baş vurdu. Ama hâlâ ülkede bir Kürt sorunu var. Ve PKK yok olmadı. Dolayısıyla ne Türkiye içinde ne de Irak Kürdistanı'nda askeri yöntemlere başvurmanın bir anlamı yok ve biz bu konuda Türkiye'ye yardımcı olmayız.

Ezcümle kıymetli okuyucu cümle Kürtler Genelkurmay'ı ve Erdoğan'ı destekliyormuş ve Türkiye'ye yardımcı olacaklarmış.

Bu takdirde Türkler'in de külliye bir tezgâhtan şüphelenmeleri için yeterli neden olduğunu düşünüyorum.

Barzani ile Erdoğan çok önemli bir noktada daha buluşuyor, alt-üst kimlik..

Erdoğan ne diyordu? "Türk, Kürt, Çerkez, Laz aklınıza ne gelirse hepsi Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlığı üst kimliği altında bir ve beraber olacağız. Alt kimliklere saygı duyacağız. Ancak hepimizin bir üst kimliği var. Türkiye

Cumhuriyeti vatandaşıyız. Bundan da kimse rahatsız olmayacak. Olmamalı, çünkü bu anayasal vatandaşlığımızdır ve asla bu etnik kimliğe göre bu ülkede muamele yapılamaz.. Benim ve hükümetimin ölçüsü budur. Onun için de dengesizlikleri giderme gayreti içindeyiz." (Şemdinli 20 Kasım)

Peki Barzani ne diyor: (Selahaddin'de Yezidilere. 14 Aralık) "Bu topraklarda doğup büyüdüünüz, özgürce yaşıyorsunuz. İster Yezidi olun, ister Mesihi (Hristiyan), ister Müslüman veya Türkmen, Keldani, Asuri, Kürt. Hiçbiri fark etmez. Sizler 'Kürdistanlı'sınız. Burada özgür yaşıyorsunuz. İncancınıza kimse karışmıyor. Yaptığınız yayınlara kimse müdahale etmiyor. Bu özgürlüğünüzü koruyabilmeniz için seçimlerde 'Kürdistanlı' olduğunuzu unutmamamız gerek. Birlik olma zamanıdır."

Yahu bu ne benzerlik?.

Irak'ta seçime Barzani ve Talabani'ninkilerin de aralarında bulunduğu tüm "Kürtlerin seçim ittifak listesi"nin Seçim Programı şöyleymiş:

"Tarihsel, siyasi ve coğrafi gerçekler ışığında Kürdistan'ın coğrafi sınırları yeniden çizilmeli ve onaylanmalıdır."

Ankara'nın mâmur ve mutena semlerinde oturan ve hazım zorluğu çektikleri sâbit muteber şahsiyetlerin öğrencilik yıllarında tarih kitabı okuyup okumadıklarını merak ediyorum.

Bölgede Kürtler "tarihi gerçeklerden" bahsediyor ama kimse; "Bu coğrafyada 4000 yıldır yaşayan en geri zekâlı millet ben miyim ki tarihin hiçbir devrinde bir saatliğine bile egemen bir devlet kuramamış göçebe kabilelere toprak verip onun bağımsızlığını tanıyacağım?" sorusunu soramıyor.

Olli Rehn; hani şu bizi çok sevdiği için(miş) mütareke yalakalarının "Mustafaoli" adını taktığı AB Komiseri, "Orhan Pamuk değil, Türkiye yargılanacak" diyor ama kimse çıkıp "Al atını, ver tımarımı" diyemiyor.

Pamuk davasının girdiği sürecin, yargının içinde bulunduğu durum ile izahı mümkün değildir. Vaziyetin vahameti yargıyı filan çoktan aşmıştır.

Ayaklar altına alınan; kapitülasyonları kaldırarak elde ettiğimiz "yabancıları yargılama hakkı" bile değildir.

Egemen bir devletin kendi vatandaşını yargılayabilmesidir. Yâni egemenliktir.

Pamuk davasında Mustafaoli'nin dediği gibi Türkiye değil, Türkiye'nin hür ve bağımsız bir ülke olup olmadığı yargılanacaktır.

Ama dedik ya "yol oldu" diye.. Egemenlik bir kere kıyısından köşesinden kemirilmeye başlamasın..

Eminönü'ndeki Ermeni patrikhanesi; kilisenin bulunduğu sokağın isminden rahatsız olmuş ve "Şarapnel Sokağı" isminin değiştirilmesini istemiş.

"Emrin olur" demişler ve üç günde Şarapnel Sokak, olmuş "Sevgi Sokağı".. Sırada Fener'deki Rum Başpapazlığın önü vardır. Asılan patriğin anısına yüzyıllardır kapalı tutulan kin kapısının geçtiği o sokağın ismi; hain ve isyankâr patriği o kapıda asan Çandarlı Ali Paşa'dan mülhem; "Sadrazam Ali Paşa Sokak"tır. Şimdi onu da değiştirirler.. Bari ben önermiş olayım.. "Ekümenik Rum Devletinin Ekümenik Reisi Barthalemeos Sokağı".. Nasıl?

Bu şartlar altında Kara Kuvvetleri Komutanı Büyükanıt'ın Amerika gezisi önem kazanıyor. Büyükanıt "Türk askeri icazeti Atatürk'ten ve yasalardan alır" demiş. İyi demiş.

Ama bu sözü söylemenin yeri, boynuna Amerikan Madalyası takılırken yapılan tören salonu değildi. Protokoller bile olsa ne ihtiyacı vardır Türk Komutanların, Amerikan yahut başka bir devletin madalyasına?

Bu madalya olayı; eveli sene "Çuval'ın yıldönümü" olan 4 Temmuz resepsiyonunda İstinye'deki Pentagon'a "kutlamalar için" Birinci Ordu Bandosunu göndermesiyle beraber Büyükanıt Paşa hakkında tarihe düştüğümüz ikinci nottur. Yazık olmuştur..

Aslında..

Barzani ve Talabani'nin söyledikleri;

Kürtlerin tarihi gerçekler ışığında yeni sınır tesbiti istekleri..

Lokmacı ve Haçova'nın.. Erbil havaalanı..

YAKARIŞ 2

PKK'ya toplu af istekleri..

Pamuk davası
Bir gün olur, elbette eski beğler dirilir;
Yine kılıç kuşanır tarihteki paşalar.
Ve Şarapnel sokak la beraber,
Yine canlar alınıp nice canlar verilir,
Yiğit akınımızdan yine dünya saşalar.
Yazık olan Türkiye'dir. Bütün bir vatandır,
millettir, devlettir..

"Türk tarihi" denen kahramanlık şiirini
Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez
Yeniden yazmak için harcayacağın kandır.
Mısraların içinde en güzel ve derini
Batıda "Niğebolu", doğuda "Çaldıran"dır.
Uyanın, "uyumak ölüme eş" ..

Yine batılıların üçüncü Kosova'da
Topraklara sereriz, bir değil, birkaçını.
Çekilince kılıçlar yeniden Haçova'da
Param parça ederiz Cermenliğin haçını.

Yine ufka açılır şanlı korsanlarımız,
Bir Türk gölü yaparlar Akdeniz'in içini.
Acı acı güleriz bu gün susanlarımız.
Yarın rezil ederler Romalının piçini.

Genç Fatih'in ordusu yine tekbir alınca
Söndürürüz kâfirin Meryem Ana mumunu.
Haritadan sileriz Tuna'ya at salınca
Ulah'ını, Sırb'ını, Bulgar'ını, Rum'unu.

Gövdesini elbette döndürürüz kalbura
Bir geçerse Moskof'un elimize yakası.
Çanakkale önünde yine kopar bir bora
Süngümüzle bozulur İngiliz'in cakası...

Yiğit Harbiyeliler! Öğrenin dersinizi:
Kahraman göz kırpmadan düşmana saldırandır.
Vazifeniz: Kaniye, Silistire, Pilevne,
Niğebolu, Kosova, Malazgird, Çaldıran'dır.

Yarın Yavuz dirilip bize buyruk verince
Kızgın kum çöllerini yeni baştan aşarız.
Kanlarımız sebildir; akıtarak hepsini
Belirsiz mezarlarda anılmadan yaşarız...

LOZAN'I TARTIŞALIM!

■ ATILLA İDİL

Yıllardır zaman zaman dinlediğimiz, kimi zaman da bir yerlerde okuduğumuz, bir gün bir İslamcı'nın ağzından, bir başka gün ise Amerikalı veya Avrupalı sömürge valilerinden yada onların Türkiyeli (Genellikle Dönme olurlar, Kürd ya da Çerkes vs. de olabilirler) mümessillerinden duyduğumuz bir şeydir: **“Lozan'ı tartışalım!”**

Şu son zillet devrinde, bu lafları çok daha fazla duyar olduk.

Öncelikle şunu belirtelim ki; şahsi olarak Lozan'ın öyle büyük bir antlaşma olduğu kanısında değilim. Bunu da madde madde her isteyenle ve her istediği ortamda tartışabilirim. Ancak...

İş, bugün, bu antlaşmayı ileriye götürmek değil de geriye götürmek noktasına geldiği için, yani Lozan'da, kazanılan zafere göre çok az olan kazanımlarımız da tehlikeye düşürülmeye çalışıldığı için, bu konuda biz de düşüncelerimizi yazmak durumunda kaldık.

Evet! Lozan'ı tartışalım diyorlar. Tartışalım, ama önce Karlofça'yı tartışalım! Viyana'dan başlayıp Polatlı önlerine kadar çekilmemizin ilk aşaması olan o kara antlaşmayı!

Bu antlaşma ile, tarih boyunca Türk yurdu olan, bugünkü Macaristan topraklarının tamamını kaybettik. O topraklarda, yerleşmiş bulunan soydaşlarımızın bir kısmı anavatan'a göç ederken büyük kısmı ise, medeni(!) Avrupa'nın, medeni(!) insanları(!) tarafından katledildi.

Bugün o topraklarda, yani Macaristan'da, Sırbistan'da, bırakın Türk'ün kendisini, onun izi bile kalmamış, sistemli bir şekilde yok edilmiştir. Hadi tartışalım!

Evet! Lozan'ı tartışalım diyorlar. Tartışalım, ama şimdilik Küçük Kaynarca adı verilen ve antlaşma olduğu iddia edilen o rezalet belgesini tartışalım!

O antlaşma ile, tarihin başından beri Türk yurdu olan Kırım, Moskof vahşilerinin kucağında oyuncak olmuş, Kırımlı soydaşlarımızın mallarına, mülklerine el konmuş, göç etmek zorunda bırakılanların bir kısmı yollarda şehit olmuş, geride kalanlar da 1944 yılının Mayıs ayında, Stalin köpeği tarafından, evlerinden yurtlarından sürülmüş, hayvan katarlarında Sibiry'a ölüme gönderilmişlerdi. Bugün Kırım'da, yalnızca birkaç bin Kırım Türk'ü, o da zor şartlar altında ve ne pahasına olursa olsun yaşama savaşı vermektedir. Tamam, hadi tartışalım!

Haydi tartışalım! Ama önce, bir oldu bittiyle Yeşil Ada Kıbrıs'ı işgal eden ve sonra da Yunan'a teslim etmeye kalkan İngiliz'in pisliklerini tartışalım!

“Güneş batmayan İmparatorluk” masalı ile kendi soysuzluklarını örtmeye çalışan, Afrika'dan Orta Doğu'ya, oradan Güney Asya'ya kadar bugün dünyada yaşanan sorunların tamamının kaynağı olan, o Majestelerinin şerefsizleri yüzünden, neredeyse ata toprağımız Kıbrıs'ta Türk kalmayacaktı. Orada, 1963 yılının Kanlı

Noel’inde, evlerinin içindeki bir küvette, Ganimedes’in torunu Rum köpekleri tarafından şehit edilen, bir anne ile masum yavrularının görüntüleri, bu alavereci soysuzların ektiği kötülük tohumlarının, Türk soyu için ne derece kötü olduğunu gösterir. Başka söz söylemeye gerek yoktur. Bu resme bakmak kafidir. Haydi, Lozan’ı tartışalım!

Lozan’ı mı tartışacağız? Haydi tartışalım! Emperyalist İngilizlerin, Fransa’ya lütfettiği, bugünkü Suriye topraklarında, Anavatan’a hasret kalan Bayır-Bucak Türkmenlerinin durumunu tartışalım. En az 900 yıl, egemen olduğu toprakta, eski kölelerin aşağılık kompleksine maruz kalan bu soydaşlarımızdan, bugün Türkiye’deki bizlerin bile ne kadar bilgisi var? Haydi, buyurun tartışalım!

Tartışmak mı istiyorsunuz? Şimdi de, yine İngiliz şerefsizlerinin elimizden çaldığı 1200 senelik yurdumuzu, Musul’u, Kerkük’ü, Muzafferüddin Gökbörü’nin başşehri Erbil’i, Mendeli’den Telafer’e kadar olan, bugünkü Türkmeneli’ni tartışalım. Ve İngilizler bölgeye gelir gelmez soykırımına uğratılan soydaşlarımızı tartışalım. Ta 1920’den, Kürd-Amerikan işgalinde var olma savaşı verdikleri bugüne kadar şehit edilen, sürülen, asimile edilen, yani soyları kırılan bütün soydaşlarımızı hatırlayalım. Haydi tartışalım!

Haydi tartışalım! Ve Doğu Türkistan’ı hatırlayalım! Yada sizin, fare suratlı Çinliden ezberlediğiniz şekliyle “Sincan – Uygur Özerk Cumhuriyeti”nde kökü kazınmak istenilen soydaşlarımızı tartışalım! Kızıl Çin sürülerinin önünden kaçarak Tibet dağlarını geçip Keşmir’e varmaya uğraşan, dondurucu soğuk altında dağın bir tarafından on binlerce girip diğer tarafından ise sadece birkaç bin kişi olarak çıkan, kendi anasını, babasını, kardeşini, evdeşini Tibet’in sessiz, karanlık ve soğuk dağlarında bırakan soydaşlarımızı hatırlayalım! Mesela Osman

Batur’u hatırlayalım! Kızıl Çin sürülerinin şehit ettiği bu kahramanı hatırlayıp tartışalım!

Sibiry’a’nın buzlarında yitip giden soydaşlarımızı, Yemen çöllerinde arkadan vurulan, Kudüs’teki sahra hastanesinde yaralı ve susuz bir haldeyken, sahte din kardeşleri tarafından boğazları kesilen, İran adı verilen coğrafi devlette %50 nüfusla azınlık bile olamayan, ta Macaristan’dan Orta Anadolu’ya kadar göçen, göçtüğü her yerde kanını canını, malını bırakan, hala geldiği bölgelerin hatırası ile ah çeken, ama kimsenin hatırlamadığı soydaşlarımızı analım ve bir dakika düşünelim, derin bir nefes alalım ve Lozan’ı tartışalım!

Tartışalım da, bu tartışma içinde Kapitülasyonları da tartışalım! Hani, bir zamanlar Türk elini sömürmek için bulduğunuz o çok dahiyane yöntemi! Türk elinden kendi şehirlerinize aktardığınız serveti tartışalım. İliğini, kemiğini sömürdüğünüz, hastalıktan kırdığınız, kendi ahlaksızlığınızı dayattığınız bütün soydaşlarımız için tartışalım! Haydi, buyurun, bekliyoruz!

Lafın özü: Kıbrıs’ı, Bayır-Bucak’ı, Batı Trakya’yı, Musul’u, Kerkük’ü, Erbil’i anavatan’a katalım, Ahıska’yı, Kırım’ı, Deli Orman’ı alalım, İtil-Ural’da, Güney Azerbaycan’da, Doğu ve Güney Türkistan’da, Karabağ’da, Altaylarda ve Sibiry’a’da Kurt başlı Gök Bayrak bayrakların dalgalandığını görelim. Sonra, bizi bırakın da, Orta Avrupa’nın yeşil çayırlarından Arap çöllerine, Sibiry’a’nın buzlu steplerinden Tibet dağlarına kadar olan anavatanımızda, vatan diye diye şehit olan, kanını canını bu topraklara katan, bütün soydaşlarımızın ruhlarına dua edelim! Edelim ki, onların Tanrı Dağı çevresinde bizleri gözleyen, bizlerden iyi haber bekleyen ruhları biraz olsun rahata ersin!

Onlar ve bütün Türk soyu rahat ettikten sonra biz, hep birlikte Lozan’ı tartışalım! Ne dersiniz? Kabul mü?

DAĞBOZKURTU UÇMAĞA VARDI!

Ankara'daki Türkçülerin yakından tanıdığı ve tanıyan herkesin çok sevdiği, bir çok Türkçü yayının dağıtım ve tanıtımında gençlere örnek olacak gayretler sergileyen, çeşitli internet otağlarında Dağbozkurtu takma adıyla kıymetli yorumlarda bulunan emekli Jandarma subayı, TÜRKÇÜ Kamil Pişirici uçmağa varmıştır.

Ankara obasına ve kederli ailesine baş sağlığı dileriz.

TANRI TÜRK'Ü KORUSUN!

BOZKURT DERGİSİ

ŞAHSIM HAKKINDA...

■ NEJDET SANÇAR

“Biz Türkçülerin, yani Türklük sevgisini şuurlaştırmak için çalışanların, yalnız ülkelerine değil şahıslarına da türlü şekillerde hakaret ve iftira edilmektedir. Bunu tabii görelim ve ülkü yolunda yürüyecekler bunu baştan göze alsınlar. Zira düşman hiçbir alçaklıktan çekinmeyecek tıynettedir. Hücumların şiddetlenmesi bir bakımdan bizim için iyi bir işarettir: Düşmana zararımızın, yani Türk'e faydamızın artmaya başladığına alamettir. Hakaretlere teker teker cevap vermiyoruz. Çünkü bizim ana vazifemiz bütün imkanlarımızı ve enerjimizi Türkçülüğü yaymak gayretinde toplamaktır. Aşağıda yayınladığımız Çiftçioglu Nejdet Sançar'ın yazısı verilecek cevabı o kadar güzel canlandırıyor ki, bu cevabı yalnız kendisinin değil, ana hatları bakımından hepimizin cevabı olarak neşretmekle yetiniyoruz.”

Son zamanlarda Türkçülüğe karşı açılan sinsi ve kahpe savaş bütün şiddetiyle devam ediyor. Bu arada ORKUN'u hedef tutan sistemli neşriyat arasında şahsım hakkında da bir takım iftiraların, dedikoduların ve düşmanca temennilerin tekrarlanıp durduğunu görmekteyim. Bir türlü arkası gelmeyen bu yazılar, beni bu yolda birkaç söz söylemeye mecbur etmiş bulunuyor.

Şahsıma yapılan hücumlarda, kimisi ırkçılık-Turancılıktan, kimisi irticaı körüklemekten, bazıları

siyasetten, bir kısmı da karanlık(!) mazilerden falan bahsetmekte... Fakat başka başka sebeplere dayanmakta gibi görünen bütün hücumlar bir noktada birleşmektedir. Bu; öğretmenlikten affım (!) isteğidir!

İrkçılık-Turancılık denilen şeyin Türkçülükten başka bir şey olmadığını artık Mısırdaki sağır sultan bile duydu, öğrendi. Türkçülük dediğimiz ulu inancın parçaları olan bu fikirler – Tanzimat'tan öncesi bir tarafa bırakılsa bile- Şıpka kahramanı Müşir Süleyman Paşadan Dr. Rıza Nura kadar bir çok Türk milliyetçisi tarafından işlene işlene günümüze kadar gelmiş fikirlerdir. Benim bu sahada ve bu fikirlerin tarihi seyri dışında hiçbir iddiam yoktur. Ben sadece bir Türk evladı olarak Türkçülük davasına bir nefer gibi hizmet etmeye çalışıyorum. Yani bu büyük davanın hizmetkârıyım.

İrticaı körükleme iddiası ise çok gülünç bir laftır. Son irtica yaygaralarına gelinceye kadar dini mevzular üzerinde tek satır bir yazı bile yazmış değilim. Fakat bu, Müslüman bir Türk olarak icap ettiği zaman dinimi, İslam'ın sinsi ve alçak düşmanlarına karşı müdafaa etmekten geri kalacağım manasına gelemmez.

Siyaset en çok tiksindiğim şeylerden birisidir. Bundan dolayı siyasetin “s”si ile dahi bir ilgim yoktur. Keza Türkiye’deki siyasi partilerden

herhangi birisine karşı bir meylim de mevcut değildir. Siyasi partilere karşı ilgim sadece reyimi kullanacağım seçim günlerine münhasırdır. Bu ilgini sınırını merak edenler varsa söyleyeyim: Reyimi memleketi en çok hizmet edeceğine inandığım herhangi bir partiye verebilirim. Ancak bu parti komünist partisi olmamak şartıyla...

Karanlık mazi meselesine gelince: Bu sözlerle ırkçılık-Turancılık davası ve bu davaya sokulmuş olmamın kastedildiği anlaşılıyor. Şunu hemen söyleyeyim ki o karanlık(!) mazi, benim bu güne kadar olan hayatımın en parlak, bana en çok övünç veren devridir. Çünkü, Türkçülük düşmanlarının bu mukaddes imanı boğmak için yarattıkları bu davada, Türklük yolunda ıstırap çekmek saadetine eren bahtiyarlardan birisi de ben oldum. Bir yıl iki

ay hapis yattığım, fakat sonunda beraat ettiğim bu davada Türkçülük düşmanlarına karşı Türklük cephesinde yer almış olmanın zevkini hala duymaktayım. Bu zevkin manasını, şüphesiz ancak gönüllerine Türklük ateşi düşmüş olanlar anlayabilir. Türk olmayanlarla, içleri adi hırslarla dolu bulunanlar ise bu büyük mahrumiyeti kendi ruhları gibi karanlık görür ve görmeye çalışırlar.

Bir iki satırla temas ettiğim iftiraların, isnatların ve dedikoduların neticesi olan isteğe, yani öğretmenlikten affım(!) işine gelince:

Bu isteği bazen açıkça, bazen de zımnen tekrarlayıp duranlar, herhalde kendilerini hala beğenilenlerin taltif ve beğenilmeyenlerin af(!) edildikleri keyfi idare devrinde sanmaktadırlar. Bakanlıkları çiftlik, memurları da ırgat sayan o zihniyet, 14 Mayıs 1950'de yerin dibine geçmiştir. Binaenaleyh bugün ortada kanuni bir sebep yokken, bir takım adi jurnallere ve keyfi isteklere uyularak hiçbir memur vazifesinden af(!)edilemez. Ortada bunu icap ettirecek bir suç olursa, o suçu tahkik edecek ve gerekirse suçluya ceza verecek makamlar vazifelerini zaten yaparlar. Bunu dışında Yahudi şamatası etmenin manası yoktur.

Naçiz şahsıma karşı yöneltilen hücumların sahipleri bazı Türkçülük düşmanlarıyla bunlara katılan bazı yirminci asır putperestleridir. Gerek isnatları ve gerekse istekleri dolayısıyla bunların topuna cevabım şudur:

Bu vatanın, gönlü Türklük sevgisiyle dolu bir oğlu olarak beni, bütün varlığımla bağlandığım Türkçülük davasına hizmet etmekten hiçbir kuvvet alıkoyamaz. Türkçülük düşmanı ağız ve kalemelerin saldırışları olsa olsa imanımı kuvvetlendirir. Bu efendiler bir takım isnatlar ve iftiralarda bulunmak ve öğretmenlikten çıkarılmamı istemekle yılıp sineceğimi

sanıyorlarsa aldanmaktadırlar. Bu dava yolunda katlanamayacağım hiçbir şey yoktur.

Bundan altı yıl kadar önce, 1944-1945 kepezeliğinin hediyesi bir yıl iki aylık hapsi tamamlayarak Zonguldak'a geldiğim zaman, bu topraklara ata kanıyla bağlı olmamı ilanımın mükafatı olarak bütün kapılar yüzüme kapanır ve bunu neticesi aylarca boşta beklerken, kader beni bir göç sırasında evimin eşyalarını geceleyin sırtımda taşımaya dahi mecbur etmişti. O kepezeliklerin üzerinden altı yıl geçtikten sonra şunu bilhassa belirtmek isterim ki, ne o hapishaneden, ne işkencelerden, ne de onların devamı olan bu açlığa mahkum edilişlerden yılmış değilim. Eğer

mukadderse, bu kahpeliklerin yenilerini de karşılamaya, göğüslemeye hazırım.

Onun içindir ki, tuttuğum yoldan, yani Türkçülük davasında bir nefer olarak çalışmaktan beni ölümden gayri hiçbir kuvvet alıkoyamaz. Bu jurnalci takımı şunu bilsin ki, Türk'ün iç düşmanları olan kızıklar, dönmeler, masonlar, hürriyet düşmanı putperestler ve diğer mahluklarla yapılan ve yapılacak olan savaşta, Türkçülük safında yer almaktan bir an geri kalacak değilim. Eğer kalırsam, Tanrının en büyük lutfu olan Türklüğüm bana yüz bin kere haram olsun.....

ORKUN SAYI: 32

11 MAYIS 1951

BOYUN BORCU MEKTUPLAR

■ SEMRA KANAT

“Selâm!

Otağa yeni üye oldum ve sizlerden biraz bilgi almak istiyorum. Gerçek bir Türkçü nasıl olmalı ve nasıl yaşamalı, örf ve adetlerimiz nelerdir, bu konuda beni biraz aydınlatırsanız sevinirim.

Sakin yanlış anlaşılma olmasın, bu konularda biraz bilgim az. Hollanda'da yaşamaktayım, çocuklarımı nasıl bilgilendire bilirim bu konularda, birçok site gezdim, fakat çocuklar için bulamadım. 10-15 yaş arası, bildiğiniz site varsa bana gönderirseniz memnun olurum. Sizin yazılarınızı okudum, gerçekten çok başarılı, bilgili bir kişi olduğunuz için size danışmak istedim. Bu konularda beni aydınlatırsanız minnettar kalırım. Saygılarımla: ...”

“Destanların en soylusuyla Merhaba...

Sayın Kandaşım, öncelikle başarılı bir yazar olduğunuz için sizi kutlarım. Yazılarınızı sürekli takip ediyorum, ben de size bir Çanakkale mektubunu göndermek istiyorum, belki bu Çanakkale mektubunu biliyorsunuzdur. Bunu gerçi forum'a göndermek istemiştım, ama biraz dine dayalı olduğu için göndermedim, bu mektupta çıkarılması gereken çok dersler var, bir babanın ve annenin varını yoğunu verip, Vatan için seve seve oğlunu feda etmesi. Allah bizleri de böyle analı babalı etsin İnşallah...

Saygılarımla: ... El Elden Üstündür derler, Türk Her Şeyden Üstündür...”

* * *

Değerli arkadaşım, ilginize bir kez daha teşekkür ederim.

Sıkça buna benzer, ayrıca yanıtladığım elmek (elektronik mektup) alıyor ve insanlarımızın çoğunlukla İslâm'a hakaret edilmesinden ötürü incindiklerini; ama buna rağmen, dışlanma veya paylanma korkusuyla, dinlerini sahiplenmekten çekindiklerini gözlemliyorum.

Oysa ben çok önceleri, yukarıda bahsi geçen ve gözlerim dolmadan hiç okuyamadığım “Kınalı Ali ve Destansı Çanakkale Zaferi” ile “Çanakkale ve Yemen Şehitlerimiz”i, “Helâl Hak” başlığı altında, otağımıza kazandırmıştım.

Ya sanal sayfamda yer alan "Bir Çanakkale Şehidinin Son Mektubu"na (Semra KANAT, TDAV Türk Dünyası Tarih Dergisi, Nisan 2004) ne demeli?... Onu, gözleri nemlenmeden okuyabilecek olan tek bir Türk soyluyu tasavvur edemiyorum!

Şehit Muallim Edhem
(Harp Mecmuası, 1915, No 22, sayfa 351)

Türk Milletinin, istiklâli uğruna canını feda eden, edecek olan böyle gönüllüleri ve nice “57. Alay”ı varken, sırtının yere gelmesi mümkün değil!

Allah, isimli isimsiz tüm kahramanlarımızdan razı olsun, şehitlerimize gani gani rahmet eylesin, Türk yiğitlerinin ruhu şad olsun!...

Yine sayfamdaki, Ahmet Cevad’ın “Balkanlar’da Akan Kan (Kırmızı Siyah)” başlıklı kitabının, “Oku, Ağla, Düşün ve Uyan” adlı bölümüne bir göz atalım:

“Bu sayfalarda, her biri insanın tüylerini ürper-tecek cinayetler, facialar okuyacaksınız. Bütün bu zulümler, hayalî değil, gerçektir ve Bulgarlar, Sırplar, Yunanlılar tarafından Müslüman kardeşlerimize reva görülmüştür.

Balkanlar, Şıpkalar, ovalar, dereler, çayırklar, adalar, hep Müslüman Türk kanıyla boyanmış, her tarafta Müslüman kanı sel gibi akmıştır. Kardeşlerimiz diri diri yakılmış, kara dumanları havaya, figanları gökyüzüne yükselmiştir. Gözbebeğinden de kıymetli namusları gasp edilmiş, gözyaşları kezzap gibi yüzlerini dağlamıştır.

Her sayfa, her satır birbirinden daha acıklı yeni bir faciayı gözlerinizin önüne getirecektir: Falan dereye anaların yanında yavrucaklar, kadınların önünde kocaları koyun gibi boğazlanıyor, parçalan falan kasabanın sokaklarında çıplak Müslüman kızlarını alay alay dolaştırılıyor; falan hastanede burnu kulakları kesilmiş bedbahtlar inliyor; falan köyün camiinde veya samanlığında namusları ayak altına alınmış kadınlar, erkekler diri diri yakılıyor; falan balkanda yüzlerce bedbaht Türk esirleri süngü ile, kurşun ile telef ediliyor... (Ah, Türk ve esir kelimeleri yan yana gelmeli miydi?)

Ecdadın büyük himmetlerinden nişan kalan camiler kilise yapılıyor, zarif minarelere çanlar takılıyor, Kur’ân-ı Kerim çamurlara atılıyor; Müslüman oğlu Müslüman kardeşlerimiz Hristiyan adlarıyla çağrılıyor; hemşirelerimiz demek olan kızlar, kadınlar Yunanlıların, Bulgarların koynunda yatmaya zorlanıyor. İmamlarımızın sarığı papaz şapkasına çevriliyordu...

İşkencelerle şehit edilen, boğazlanan, parçalanan, boğazları kesilen, namusları kirletilen kardeşlerimizin yekûn yüz binlere çıkıyor; kiliselere çevrilen camiler yüzlerle sayılıyor...

Hakaret bütün Türk milletine, İslâm'a aittir.”

Ardından, milletçe yaşadığımız facialardan dolayı usta şair Nedim’in feryadı gelir: “Ah Rumeli! / “Çalındı taşlara namuslu başlar, / Gebe kadınların karnı değildi, / Yakıldı mescitler, kırıldı taşlar. / Ölülerin bile kabri eşildi. / Minbere, mihraba haçlar çakıldı, / Atıldı yerlere Hak’kın kelâmı; / Ezan yerlerine çanlar takıldı, / Salıp orduları ezdi İslâm’ı.”

Dünyaya adını duyuran mert yürekli Gazi Osman Paşa’nın ölümsüzleştiği Plevne’deyiz...

“Türkler nasıl savaştılar?” sorusunun yanıtı, Rus büyüklerinin yaşam öykülerini anlatan kitapta (“Jizn Zameçatelnih Lüdey”, Sankt-Peterburg 1994) buluyoruz:

“Binlerce Türk ‘Allah!’ tekbiri ve şarkılarla siperlere saldırıyor; başlarının üzerinde Kur’an tutan beyaz çalınalı mollalar taburlarla birlikte hareket ediyor; görüntü, Çerkez ve başıbozuk haykırış ve naraları ile tamamlanıyordu...” (Semra KANAT, “Rus Rüyası ve Rus ve Bulgar Gözü İle 93 Harbi”, TDAV Tarih Kültür Dergisi, Eylül 2004)

O günden bugüne değin süren Rumeli’deki camilerin yıkılıp sünnetin yasaklanması, cebren isim değiştirme kampanyası ve akabinde “göç”

diye yutturulan mezalimi, hangi Türk unuttu, hangi Türk affetti ki?...

Bizlere, “Hayatta en hakikî mürşit ilim” olduğu öğretilirken, temcit pilâvına dönüştürülen “Haç ile Hilâl” savaşının bir sonucu olarak sunulmaya çalışılan ve okul müfredatına kadar inen 11 Eylül sonrasındaki İslâm karşıtı Amerikan propagandası, hangi Türkü üzmedi ya da rahatsız etmedi ki?...

Palavraya bakınız: “Demokrasi = Kapitalizm = İyi” ve “İslâm = Tedhiş = İblis”miş!

Bu zırvaya tanık olduktan sonra, ABD Başkanının tüm İslâm âlemine karşı ilân ettiği amansız haçlı seferde, Yahya Kemal Beyatlı’nın deyişi ile “salip orduların kaçı”, hangi Türkü mutlu kılmaz ya da sevindirmez ki?...

Gelelim “Çanakkale - Mehmetçik Bayram Namazında” resmine:

“Yakarışa geçivermişti hepsi de birden,
İçini döküyordu Hakk’a herkes derinden;
Kuduruyordu mütegalip kederinden
... Ve emindi Mehmetçik yarınki zaferinden.”

Atatürk diyor ki: “Biz ferdî kahramanlık sahneleriyle meşgul olmuyoruz. Yalnız size Bombasirtı vak’asını anlatmadan geçemeyeceğim. Karşı siperler arasında mesafeniz sekiz metre, yani ölüm muhakkak, muhakkak... Birinci siperdekiler hiçbiri kurtulmamacasına tümüyle düşüyor, ikincidekiler onların yerine gidiyor. Fakat ne kadar imrenilecek bir itidal ve tevekkülle, biliyor musunuz?

Öleni görüyor, üç dakikaya kadar öleceğini biliyor, hiç ufak bir bezginlik bile göstermiyor; sarsılmak yok! Okumak bilenler ellerinde Kuran-ı Kerim, cennete gitmeye hazırlanıyorlar. Bilmeyenler kelime-i şahadet getirerek yürüyorlar. Bu, Türk askerindeki ruh kuvvetini gösteren, şayan-ı hayret ve tebrike değer bir misaldir. Emin olmalısınız ki, Çanakkale muharebesini kazandıran, bu yüksek ruhtur.”

Anafartalar’dan, günümüz 26 Kasımına geliyoruz...

Yâ Rab! İşte, yine bir Hilâl uğruna batmayı göze alan bir Güneş:

“... Size nasıl hitap edeceğim düşündüm, umarım kızmazsınız bana... Abla demek istiyorum size öncelikle. Yaşım 26, inşaat mühendisiyim ve Allah izin verirse 12 Aralıkta vatanî görevimi yerine getirmek için askere gitmiş olacağım... Sizin e-postalarınızı önemle ve dikkatlice takip ediyorum ablacığım...

Benim kusurum olduysa affola, hakkınızı helâl edin ablacığım. Cenab-ı Allah inşallah bana da askerde Şehit olmayı nasip eder. E-postalarınızı göndermeniz konusunda ısrarcı olacağım, bir mahsuru yoksa. Tekrar bir kusurum olduysa özür dilerim abla. Allah'a emanet olun!”

Ve:

“... Hocam, şu sıralar askerlik öncesi hazırlıklarımı yapıyorum. Henüz nerede nasıl askerlik yapacağım belli olmadı. Nasip olursa 1 Aralıkta yedek subaylık sınavına gireceğim, ardından yedek subay ya da çavuş, nasıl askerliğimi yapacağım belli olacak. Resmî olarak 30 Kasımdan itibaren askerim. 12 Aralıkta ise silâh altında olacağım.

Yıllardır beklediğim anın geleceğini rüyamda gördüm hocam. Ben şehit olacağım Allah izin verirse... Ama ölmeden önce Yaradan’ımdan tek bir isteğim var: Bir kaçını dahi olsa indirebilmek...

Üniversitede okuduğum yıllarda şerefsiz köpeklerden bir kaçına TÜRK BAYRAĞI öptürerek İstiklâl Marşı’nı okutmuştum...

Çok kıymetli Hocam, elbette asıl olan vatani için yaşamak ve daha fazla bir şeyler kazandırabilmek, ama inanın bana son bir yıldır çok keresinde rüyamda gördüm, ben bunu bir müjde olarak algıladım ve mutlu oldum...

Son nefesimde kelime-i şahadet nasip etsin Yaradan... Her şey Vatanım, Irkım ve dinim için...

Saygılarımı sunuyorum...

Allah'a emanet olunuz Hocam.”

Kınalı Kuzucuk!...

Yazdıklarını okurken, gözlerim doluyor, boğazım düğümleniyor, sarsılıyorum...

Şehitlik şerbetini içmeye yeminli bu arslan parçasının itirafı, hangi Türkü düşündürmez, hangi Türkü duygulandırmaz ki?...

Ben böyle birinin, Türklüğünden şüphe duyarım!...

Bizler bugün, şairin o muazzam “Ben bir Türküm; dinim, cinsim uludur!” haykırışını yinelemesek, yarın Mehmetçikler’imize ölmeyi -nasıl ve ne uğruna- kim emredebilir ki?...

Şehitlik, kutsal bir ülkü veya inanç uğruna savaşıırken ölen kimsenin ulaştığı merteye olduğuna göre, bu en yüce kavramı; kanla, irfanla kurulan Cumhuriyetimizi korumak için gözünü kırpmadan ömrünün baharında ölüme koşan Vatan evlâtlarımızdan esirgeme hakkına kim sahip olabilir? Ve bunu yapanın, Vatan haininden farkı nedir?...

En büyük Türk Atatürk, "... Müslümanlık da Türkün millî dinidir. Müslümanlığı Türkler yaymışlar ve Türkler kendilerine göre en geniş manasıyla anlamışlar ve benimsemişlerdir..." (Münir Hayri Egeli, "Bilinmeyen Yönleriyle Atatürk") dediğine göre; Allah'a inanmıyor veya dinî vecibelerini yerine getirmiyor olmak, hiç kimseye İslâm'a hakaret etme hakkını vermez!

Ben, milliyeti ile ön plâna çıkan biri olmama mukabil, şu ana kadar aralarındaki mezhep farklılığı giderip hâlâ içlerinde “tek din birliği”ni oluşturmayı beceremedikleri hâlde (engizisyon, bugün işte o “uygar” geçinenlerin, tarih boyunca birbirlerine karşı gösterdikleri inanılmaz tahammülsüzlük ve kanlı kavgalarının kaçınılmaz sonucu! Ama nihayet kılıçla yok edemeyeceklerini idrak ettikleri İslâm mevzu bahis olunca, nedense -günün modasına uygun-gevelemeye başladıkları: “Dinler arası diyalog ve hoşgörü”!...), dinimize çirkince saldırıp topraklarımıza misyoner ajan gönderen, atalarımıza ihanet etmemizi hedefleyip din değiştirmemiz uğruna servet döken, yasa dışı kiliselerde sayfaları arasına para sıkıştırıp gafillere İncil dağıtan Hristiyanların, pazar sabahı âyin kaçırmadığı, yemek öncesi ve sonrası dua ettiği, büyük bir çoğunluğun boynunda haç taşıdığı gerçeğini göz ardı ediyor değilim.

Bu nedenle, gençlerimizin, dinimize küfretmeye kalkışmadan önce, İsrail’in, Musevilerin kutsal kitabı olan Tevrat’a göre yönetildiği; bir bilim adamı olan Aynştayn (Einstein)’ın, siyonizmin en ateşli taraftarı olduğu; ABD’ndeki Yahudi asıllı bir üniversiteli gencin başındaki kipasına lâf

dokundurmayı aklının ucundan geçiren bir öğretim görevlisinin, peşinen işi ile vedalaşmış olması gerektiği; Yunanistan'da -teokratik bir devlete yaraşır biçimde- papazların konut açılış törenlerine (hem de üçer beşer!) dahi katıldığı; Gürcistan'da tüm resmî dairelerin duvarlarının azîz ikonları ve dinî temalardaki tablolarla süslediği; ateist **Yakarış** eski Doğu Bloku ülkelerinin tümünde yeni kiliseler inşa edilip dinî **Ablayman** hayatlarına sefeyle katılmaya başlandığı; Hayatçılık hareketi **Her gün** lahzaryeni eklendiği arsız **Rahap** yarıktı ömek basımda sözünüle?ona- “din **Köngün** lüğü böy geldeş **mezki** cilmü. bu olguların sebepleri ile, Atatürk'ün şu sözleri üzerinde azıcık kafa yormalarını dilerim:

Aşık nasıl bulursa iç açan bir serin su
Se'adîlâh bîngitiz çarşor büyüktü duduğundan selâmeti,
Sövegaktır büzeride gönlünüzün tarıyış gâmberimiz
Tâfahdim geze Hızretleri Ta'atlağındaki tarafından
insanlara dinî gerçekleri duyurmaya memur ve
elçi seçilmiştir. Bunun temel esası, hepimizce
Tanrıdaki Tevakkül, yâni ilâhın ta'atı anlamı açık
Odlarıya yetkendir hisârlığ gözdeye vurular vermiş olan
Salâhatür kibir ile dayı. Bu mütâazâ gel dindir. Çünkü
Kefensiz ökiler iman hüğü geçeyen varamamış olsaydı,
bununla diğer ilâhi tabiat kanunları arasında
çelişki olması gerekirdi. Çünkü tüm evren
Ukaflamları Kyn Sad'ı neyâtilmekle turlun (Atatürk'ün
Yöce lârve Değmeç bir az Haka 98) rındır!
Geleceğimiz yakında! Yarın bütün oralar
Demir bileklerdeki çelik kılıçlardır.

Tasa mıdır yakarsa bir kurşun kalbimizi?
Ne çıkar süngülerle delinirse bağrımız?
Bu kurşunlar, süngüler öldüremezler bizi,
Belki diner onlarla ezeli kalp ağrımız.

Gözümüzde bir hasret parlayarak düşünce,
Toprak ana elbette bize açar kolunu.
Onun kadar düşünmez bizi hiçbir düşünce,
Kendi koynunda saklar can veren her oğlunu.

Yurt ve şeref uğrunda sen seril de toprağa
Varsın hiçbir dudakta anılmasın er adın!
Kan sızarak göğsünden huzuruna varınca
İztırabı dinecek belki o gün Kür Şad'ın.

Gam mı ceylan gözlüler bizlere yar olmasa?
Yeter ki kılıçlarla süngüler yar olmalı,
Rahat vatakta ölmek sanki değil mi tasa?

Savaş ve er meydanı bize mezar olmalı. 21

Son söz:

Ey Türk, “Sen şehit oğlusun, incitme, yazıktır, atanı”!

ÇOK ŞÜKÜR BİZİM BABAMIZ BELLİ...

■ TOLUNAY KUTOĞLU

Küçük Tayyib, bir gün dedesine sorar; “Dede, biz Türk müyüz, yoksa laz mı?”... Dedesi de ona der ki; “Torinum, mezarda sana Rabbin kim, kitabun ne, peygamberun kim diye soracaklar. Kavmin ne diye bir soru yok. Onu da sorarlarsa ‘elhamdülillah müslümanım’ de gitsin”...

Aradan yıllar geçer. Küçük Tayyib büyür, “büyük adam” olur. Hatta başbakan bile olur. Ama hiçbir zaman dedesinin bu sözlerini unutmaz... Ve günün birinde dedesinden aldığı feyizle ve “Kasımpaşalı”lığın vermiş olduğu kabadayılıkla der ki; “Yahu milletin bütünlüğü ‘Ne mutlu Türk’üm diyene’ ifadesi ile sağlanır mı?..Üst kimliğimiz T.C vatandaşlığıdır. Türk, kürt, laz, gürcü, çerkez vs. hepsi alt kimliklerdir!”

Bak sen şu işe!.. Türk yurdunda Türklük alt kimlikmiş Tayyib’e göre. Türkler de meğerse diğerleri gibi etnik guruplardan biriymiş!..

Yani Türkiye Cumhuriyeti’nin başbakanına göre; Türk Milleti diye bir şey yok. T.C vatandaşlarından oluşan bir kitle var... Daha çocukken soyundan-sopundan şüpheye düşüp, “dedecuğum biz laz miyuz, Türk müyüz?” diye soran birinden başbakan yaparsan, o da bunları diyecek tabi, ne diyecek?..

Siz hiç bir İngiltere başbakanından, “Biz İngiltereliyiz, üst kimliğimiz İngiliz vatandaşlığıdır” veya bir Almanya başbakanından, “Cermenler de bu ülkedeki etnik guruplardan biridir, hepimiz Almanyalıyız” gibi bir ifade duydunuz mu?..

Duyamazsınız. Ama Türkiye Cumhuriyeti’nin başbakanı olan “Potamyalı” Tayyib’den duyabilirsiniz. Çünkü bu “potamyalı”, Türkiye’yi ABD sanıyor. Amerikan başkanının “üst kimliğimiz Amerikan vatandaşı olmaktır, hepimiz Amerikalıyız” demesi normal. Çünkü ABD, bir ırka ait değildir. Toplama bir ülkedir. Ne idüğü belirsiz bir sürü insan bu yeni kıtaya yerleşmiştir ve ABD’yi oluşturmuştur.

Potamyalı Tayyib, nedense her iki cümlesinin arasında “Üst kimliğimiz T.C vatandaşlığıdır” demekten kendini alamıyor. Acaba bunun, bilinçaltına yerleşmiş “biz laz miyuz, Türk müyüz?” takıntısıyla bir alakası var mı?..Vallahi laz mısın, Türk müsün bilemem ama bugüne kadar yaptıkların yüzünden senden iyi rum olurdu be Potamyalı!...

“Bizim ne olduğumuz belli değil. Türk’ü de var, kürdü de, lazı da, çerkezi de. O yüzden üst kimliğimiz T.C vatandaşlığıdır” demekle, “yahu benim babam Ahmet mi, Hasan mı tam emin değilim. O yüzden babam Hüseyindir diyeyim gitsin” demek arasında ben pek fark göremiyorum doğrusu.

BAŞBAKAN ve DANIŞMANLARI

■ GÖTÜRK PUSAT

Kültürel birikimi hakkında büyük şüpheler taşıdığımız, yerel yönetim tecrübesi dışında devlet idaresi hakkında hiç ama hiçbir tecrübesi olmayan devlet yönetmeyi cemaat idare etmek zanneden bir başbakanımız var. Tez canlı olması sebebiyle olaylara TC başbakanına yakışmayacak şekillerde ani, ters ve anlamsız tepkiler veren başbakan, daha sonra danışmanlarının etrafı toparlamak zorunda kalması sebebiyle daha önceki açıklamalarına birebir zıt açıklamalar yapmak zorunda kalmaktadır. Başbakan bu hareketiyle olaylara ve konulara hakimiyetinin derecesi hakkında bize ipuçları veriyor. Norveç’te Kürd sorunu yoktur diyen Diyarbakır da Kürd terörünü kendi sorunu olarak kabullenmesi, daha önce Kıbrıs meselesindeki tutarsızlıkları sadece birkaç örnek... Ulusa sesleniş konuşmalarında, hazırlanan metinleri okuyan, birkaç halkla ilişkiler şirketinin eğitimleriyle sahip olduğu vücut dili metotlarını uygulamaya çalışan ancak her olayda hep aynı tepkileri ve aynı jest ve mimikleri kullanan başbakan ne kadar uğraşsa da kişisel birikiminin ne kadar olduğunu saklayamamaktadır. Mitinglerde ezbere konuşan çiftçiye gözünü toprak doyursun diyen zam isteyen işçiye diyaloga girip ona Allah’tan korkmasını tembih eden başbakanı hiçbir televizyon kanalında, bir tartışma programında canlı yayında gören var mı acaba ? Yoktur doğal

İşte bu yüzden başbakan, bu açıklamasıyla bütün Türk Milleti’ni ... yerine koymuştur! Kendilerine hatırlatırız ki; bu milletin yüzde doksanın babası da bellidir, soyu da, sopu da...

Burası Türk yurdudur, Türkler’in devletidir. **Bu ülke tarihte Türk’tü, -sana ve senin gibilere rağmen- halen Türk’tür ve ebediyen de Türk olarak kalacaktır!**

TANRI TÜRK’Ü KORUSUN!

olarak... Çünkü buna başbakanın danışmanları izin vermezler... 3 yıllık iktidar sürecinde başbakana ak dediğine ertesi gün kara demek zorunda bırakan danışmanlarına şöyle bir bakalım.

Cüneyt Zapsu : Güneydoğunun kürd aşiretlerindendir. 3 önemli danışmandan birisidir. Egemen bağış, Ömer çelik ile aralarında gizli bir çekişme vardır. Başbakan üzerinde çok etkisi olduğu söylenir. Başbakanın yurt dışındaki özel ve gayri resmi toplantılarının organizatörüdür. Bilderberg toplantılarında adı geçen birkaç Türkiyeliden biridir. TÜSİAD üyesidir. Halkımızın BİM marketleri olarak tanıdığı işletmenin Kadir Topbaşla beraber birkaç ortağından birisidir. Dedesi Abdurrahim Zapsu, bölücü Saidi Kürdi ile beraber isyanlara katılmıştır. Yine bölücü bir Kürd olan Musa Anter bu şahsın eniştesi olur. Korkut Özal’ın en yakın adamlarından birisidir. 90 lı yıllarda Korkut Özal la demokrat partide aleni siyaset yapan bu kişi şimdi ise yine korkut Özal ile perde arkasında siyaset yapmaktadır.

Ömer Çelik : Adana Kürtlerindendir. Başbakanın fısıltıcısı olduğu iddia edilir. AKP içinde hemen hemen hiçbir grup tarafından sevilmez. Başbakanın okuduğu tüm metinlerin

onun kontrolünden geçtiği biliniyor. Ayrıca dış politika yönlendiricisi de bu kişidir. Bir dönem adı çapkınlık dedikodusuna karışan zevat kaplancılarla eskiden çok içli dışlı olmasına rağmen iktidar döneminden sonra cennetin bu dünyada olduğunu keşfedenlerdendir. İktidar olduktan sonra, köşesinde adet günlerini, sevgilisiyle yaptığı seks fantezilerini anlatan mason Ayşe arman a yine aynı tatta röportaj vermiştir. puro, motosiklet, özellikle Harley sevdalısı olduğunu uzun uzun anlatmıştır.(tüm Harleycileri çileden çıkaran Harley üzerinde çekilmiş bir fotoğrafı da vardır. Bir Harleyci bakış açısından düşünsenize... Harley ve onun üzerinde kürd Ömer Çelik. Ne kadar korkunç değil mi?) Bu şahsın en büyük zevklerinden bazıları da pahalı parfümler ve marka elbiselermiş..

Egemen Bağış : Uzun yıllar Amerika da yaşamış olan bu şahıs, daha sonra Türkiye ye dönmüştür. Yabancı dil özürlü başbakanın yurt dışı gezilerinde çevirmen olarak görev yapmaya başlamıştır. Kendisi İstanbul milletvekilidir. Yurda dönüp birdenbire milletvekili olması sürecinde ilginç ayrıntılar gizlidir. Başbakanımızın zevcesi gibi Siirt Kürtlerindendir. Çevirmen olarak işe başlayan kişi başbakanın yabancı dil bilmemesi, yabancı devlet adamları ile olan samimiyetinin (my friend silvio!) tam ortasında yer alması sebebiyle önemi artmış

danışman sıfatı kazanmıştır. Dış gezilerde yabancı devlet adamlarıyla görüşmelerde tercümeleri birebir yapmadığı kendince kelime değişiklikleri yaptığı ve yorumlar getirdiği söylenmektedir. Devlet sırrı kapsamında yer alacak çok gizli ve önemli toplantılara, başbakanın dil bilmemesi sebebiyle girebilen bu vasıfsız milletvekili, yetki alanına girmemesine rağmen bu çok önemli bilgilere vakıf olmuştur. Korkut Özal tarikatının burslarıyla Amerika da eğitim gördüğü yönünde ciddi söylentiler söz konusudur.

Bu isimlere ek olmak suretiyle, Konya doğumlu, siyaset profesörü olan ve Abdullah Gül'ün kısa başbakanlığı döneminden bu yana danışmanlık yapan Ahmet Davutoğlu, sipariş olarak yazılan ve AKP propagandası olan 'AKP ve muhafazakar demokrasi ' adlı kitabın yazarı olan ve bu kitaptan sonra danışman payesi alan yalçın akdoğan, birde Kanal 7' den transfer Akif Beki var.

Bu ülkeyi yöneten hükümet kadrosunu ve başbakanı zaten tanıyorduk. Ne olduklarını gayet iyi biliyorduk . Türkiye Cumhuriyeti'nin bekası ile ilgili olarak TC başbakanının verdiği hayati kararların arkasında olan danışmanları ve neler olduklarını anlatmaya çalıştım. Ne diyelim TANRI TÜRKÜ VE TÜRKİYE Yİ KORUSUN...

Cumhuriyet Şehidi Kubilay'ı Anıyor ve Yeni Kubilaylar Arıyoruz

Bundan 75 yıl önce ilelebet payidar kalacağına ant içtiğimiz laik Cumhuriyeti yıkmak hayalindeki kendini Mehdi ilan eden Derviş Mehmet İzmir Menemen'de irticai bir isyan başlatmış ve bu isyanı bir manga askeri ile önlemek isteyen Kubilay Asteğmen 23 Aralık 1930 tarihinde Cumhuriyet düşmanı yobazlar tarafından şehit edilmiştir.

O zaman ki net irade derhal failleri yakalamış Mustafa Muğlalı Paşa başkanlığında divan-ı harbi kurulmuş ve 3 Şubat 1931 günü olaylara karışan 28 kişiyi asarak idam etmiştir. Derviş Mehmet ibreti alem olsun diye Kubilay'ın kutlu başının kesildiği caminin önünde sallandırılmıştır.

Günümüzde Derviş Mehmed kafalılar halen mevcuttur ve artık bu güruh mevki makam sahibi de olmuş Cumhuriyet'in altını oymakta temellerini sarsmaktadırlar ve sayıları artık daha fazla ve yöntemleri daha akılcıdır.

Şehid Kubilay , ne seni nede çağımız Derviş Mehmetlerini unutmayacağız.

Tanrı Türk'ü Korusun

BOZKURT EKİBİ

Menemen'de ahiren vukua gelen irtica teşebbüsü esnasında Zabıt Vekili Kubilay Beyin vazife ifa ederken duçar olduğu akıbetten Cumhuriyet ordusunu taziye ederim. Kubilay Beyin şehadetinde mürtecilerin gösterdiği vahşet karşısında Menemen'deki ahaliden bazılarının alkışla tavripkâr bulunmaları, bütün cumhuriyetçi ve vatanperverler için utanılacak bir hâdisedir. Vatani müdafaa için yetiştirilen; dahilî her politika ve ihtilâfın haricinde ve fevkinde muhterem bir vaziyette bulunan Türk zabitinin mürteciler karşısındaki yüksek vazifesi vatandaşlar tarafından yalnız hürmetle karşılandığına şüphe yoktur.

Menemen'de ahaliden bazılarının hataları bütün milleti müteallim etmiştir. İstilânın acılığını tatmış bir muhitte genç ve kahraman Zabıt Vekilinin uğradığı tecavüzü milletin bizzat cumhuriyete karşı bir suikast telâkki ettiği ve mütecasirlerle, müşevvikleri, ona göre takip edeceği muhakkaktır. Hepimizin dikkatimiz bu mes'eledeki vazifelerimizin icabatını hassasiyetle ve hakkile yerine getirmeğe matuftur.

Büyük ordunun kahraman genç zabiti ve Cumhuriyetin mefkûreci muallim heyetinin kıymetli uzvu Kubilay Bey, temiz kanı ile cumhuriyet hayatini tazelemiş ve kuvvetlendirmiş olacaktır.

Reisicumhur

Gazi Mustafa Kemal

BAŞKA TÜRDEN DİYALOGLAR...

-İrkçılık bir sosyal sapmadır!
 -Ney?....
 -İrkçılık bir sosyal sapkınlıktır!
 -İrkçılık?
 -Evet!
 -Sapkınlıktır?
 -Evet!
 -İrkçılık?
 -Evet!
 -Yav get yav!

-Oh yav, oha yav!

 -Sen ırkçılık sapıklıktır diyorsun öyle mi?
 -E...Evet!
 -Bak şimdi, Ben şimdi senin tezini çürüteceğim.
 Sen, altılı oynuyorsun değil mi?
 -Hayır.
 -Oynuyorsun, oynuyorsun.
 -Hayır, ben sadece arada sırada ikili ganyan oynarım.

-İkisi farklı şeyler de mi ? Neyse şimdi onu geçelim. Şu anda elimde, senin son bir yıl içinde oynadığın ganyan kuponlarının listesi var. Kameraman arkadaşlar görsünler. Evet, bu listeye göre senin oynadığın atlar hep İngiliz tayları, memlekette koşan başka at yok mu? Niye Arap taylarına oynamıyorsun? Atlar arasında ayrımcılık yapıyorsun! Demek ki sen ırkçısın!

-Efendim ne alakası var? O başka, bu başka!

-Ne başkası aynı şey. İkisi de aynı! Bir de şey var! Sen geçen hafta beni evine davet ettin de mi?

-Evet!

-O gün, Senin oğlan, bulduğu sokak köpeğini eve almak istediğinde ne dedin?

-Ne dedim?

-Bırak o uyuz iti, ben sana cins köpek alırım demedin mi?

-Dedim ama...

-Ne aması, maması ! Demek ki köpeklere ırkçılık yapıyosun! Sosyal sapık mısın sen?

.....

-Buradan sana bir şey daha soracam. Sen Çingeneyle evlenir misin?

-Beyefendi, ben zaten evliyim.

-Sana medeni durumunu sormadım. Bana bunun cevabını ver! Evlenir misin, evlenmez misin?

-E..

-Evlenir misin, evlenmez misin?

-Evlen...

-Evlenir misin, evlenmez misin?

-Evlenmem tabii!

-Evlenmezsin değil mi? Evlenmezsin. Peki sen, Çingenelere yapınca bir şey olmuyor da, biz Kürdler ve diğerlerine yapınca mı oluyor?

-Ne alakası var? Ayrıca Kürdler Türktür.

-Ney?

-Kürdler, Oğuz boyundan temiz Türklerdir.

-Yahu yuh! Of hadi oradan! Çıkart bu at gözlüklerini!... Sen Kürdler Türktür diyosun öyle mi?

-Evet!

-Tamam, şimdi ona gelelim. Azeriler ne? Bana bunun cevabını ver! Azeriler ne?

-Türk!

-Türk değil mi? Peki nece konuşuyorlar?

-Türkçe!

-Türkçe değil mi? Türkçe konuşuyorlar Azeriler! Peki Kazaklar ney?

-Onlar da Türk!

-E, peki Tatarlar, Kırgızlar, Özbekler?

-Onlar da Türk!

-Peki nece konuşuyo bunlar?

-Türkçe!

-Türkçe de mi? Yani onların konuştuklarını anlıyorsun?

-Evet, bazen zorlanıyorum ama anlıyorum.

-Anlıyorsun değil mi? Onları anlıyorsun, -peki Kürdlerin ne konuştuğunu anlıyor musun?

-Hayır anlamıyorum ama...

-Aması maması yok! Anlıyor musun, anlamıyor musun?

-E...

-Anlıyor musun, anlamıyor musun?

-E...

-Anlıyor musun, anlamıyor musun?

-Anlamıyorum!

-Anlamıyorsun değil mi? Peki anlamıyorsun da, bu dağlılar nasıl Türk oluyor?

-Eeeee.....

-Demek ki neymiş?

-Kürdler Türk değilmiş!

.....

-Kürdler, Türk değilmiş!

-Aferin, gel seni alnından öpeyim!

(Öpücük sesi)

KÖMEN

Analım Tunga Er efsanesini;
Duyalım geçmişin erkek sesini.
Bürüyüp Tanrıdağ'ın çevresini,
Yine Göktürk olalım...El kuralım!

Ötüken-Yış durak olsun da bize
Yürüsün ordular ordan denize.

Çinli bağ vermese, gelmezse dize
Kağanın buyruğu vardır: Vuralım!

Anlatılmaz, yüce bir erdem olan
Bu akınlarda bulunmaz yorulan
Günü geldikçe de bizden sorulan
Kan ve can vergisi olsun: Verelim!

Ülkü uğrunda gönüller delidir.

Kişiler ülkü için ölmelidir.
Tanrı'nın insana değmiş elidir
Şu ölüm adlı güzel şey... Saralım!

Hiç düşündün mü niçindir yaşamak?
Bir görev yapmak içindir yaşamak.

Er kişiysen görevin neyse, başar.
Zevke, eğlenceye hayvanda koşar
Görüyorsun nice hayvan yığını
Ki yapar sadece hayvanlığını.
Fakat onlar bile kendi kendince
Tükürürler Kadeş'in itlerine.
O nasıl olmalı bir rûhu ölü,
Ya da bir canlı, fakat kahpe dölü
Ki sanar durduğu yer it inidir.
Oysa bir şanlı şehitler sinidir.
O fuhuş uzmanı çıkletli dişi,
Dişinin en kötü, en kösnemişi,
Kaplamaş ruhunu çirkef yosunu,
Hiç umursar mı şehit ordusunu?
Var mıdır onca tivistin ötesi?
Adı üstünde: Köpek sosyetes!
Yok sayıp sende bu ruhsuz sürüyü
Kılavuz yap ebedî Gök Börü'yü.

Çıkarıp Ergenekon'dan ulusu
Türk'ü kılsın yine dünya ulusu.
İzleyip Gök Börü'nün gölgesini
Gezelim gel o kömen ülkesini.
Gönlümün özlemi yerdir orası,
Gürler ufkunda yiğitlik borası.

Orda erdem gözüdür, başkası çıkmaz alana
Kapanıktır kapılar her kovu, her bir yalana
Orda erler: Kimi arslan, kimi parsın eşidir.
Orda kızlar: Güneşin kendi, ayın on beşidir.

Uğramaz ufkuna asla o yerin yüz karası,
Orda yoktur ne siyaset, ne fikir maskarası,
Yaşamaz öyle bir ortamda küçüklük, kötülük,
Bir alaydan daha üstün savaşırdı orda bölük!

Sungurun uçtuğu yerlerde barınmaz yarasa,
Ve bütün dirliğin üstünde yürür sade yasa...
Bir düşün başların üstünde kağanlık tuğunu,
Ruh duyar orda ölürken bile Türk olduğunu.
Ölümün zevkini bir süs gibi gönlünde taşır,
Dirilerden daha çok orda şehitler dolaşır.
Bu şehit ordusu varken kuramaz kimse pusı,
Yurt için kan dökülür orda denizler dolusu.
Günümüzden, düşünüp bir çok asırlar geriye
Analım bin kere ölmüş o ölümsüz çeriye:

Ebedî yiğit! Adı yok şehit! Kefenin: Vatan...
Tabutun: Cihan... Düşünüp övün, Yaşıyor ünün
Damarında kan, Bir alev midir? Yaşaman:
Roman. Ölümün: Şiir.
Sana yok ne taş, Ne de bir mezar.
Bu hayat: Savaş! Ebedî uzar. Eşit olduğun
Şu güneş: Tuğun. Tabutun: Cihan,
Adı yok yiğit! Ebedî şehit!..

Onu anmakla görür Türk soyu gökçek kömeni:
Dolu dizgin yarışan Tanrıkut'un dört tümeni...
Bin asır geçse de rastlanmaz onun bir eşine,
Buyruk aldım diye ok fırlatıyor evdeşine...
Bidev atlarla kılıp her yolu bir günde yarı
Yıldırımlar gibi dağlardan aşan orduları...
Saygı olsun bu çelik atlıların gök tuğuna,
Tuğu kaldırmış olan orduların başbuğuna.
O nasıl bir yürüyüşdür, ne yiğitler katarı!
Kun'u, Gök Türk'ü, Oğuz-Uygur'u, Kırgız,
Tatar'ı...
O batırlar ki basıp bağra kucaklar ölümü.
Özgelerden sakınıp kendine saklar ölümü.
Her zaman öyle ağırdır ki yiğitlik kefesi,
Kahramanlar gibi ölmek o günün felsefesi...
Onların sanki başak canları... Durmaz, biçilir...
Toprağın içkisidir kanları, al al içilir.
Tarihin bir olağanüstü ve şahâne işi
Kür Şad'ın, Kül Tegin'in, Çağrı Beğ'in ok
çekışı...

BÜYÜK TÜRK MİLLETİNE

Bu belgeyi imzalayan Türk aydınları olarak, aşağıdaki hususları, büyük milletimizin dikkatine sunmayı yararlı görmekteyiz:

1. Devletimizin kuruluş ilkeleri, anayasamızın değiştirilmesi dahi teklif edilemez başlangıç maddelerinde belirtilmiştir. Bunlar, tek bayrak, tek başkent, tek dil, tek millî marş, tek millet, tek vatan ve tek devlettir. Her Türk vatandaşının, bu temel ilkelere saygılı davranması esas olmalıdır. Bu

bakımdan, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin üniter yapısı korunmalı, ülke bütünlüğünü ve bölünmezliğini zedeleyecek her türlü davranıştan kaçınılmalıdır.

2. Dış güçlerin ve onların içindeki uzantılarının ülkemiz üzerindeki hesaplarını bozacak azimli bir millî uyanışa ve dayanışmaya; Türkiye'nin bağımsız, egemen, güçlü ve haysiyetli devlet olduğunu gösterecek kararlı bir duruşa ihtiyacımız vardır.

3. Teröre karşı mücadelede kesin bir irade gösterilmeli, bu mücadeleyi zaafa uğratacak beyan ve davranışlardan kaçınılmalıdır.

4. Millî kaynaklarımızın ve kuruluşlarımızın, özelleştirme adı altında yabancılaştırılması gayretlerine son verilmelidir.

5. Türkiye için faydalı olmadığı görülen ve dış ticarete hareket imkânlarımızı sınırlayan ekonomik anlaşmalar geçersiz kılınmalıdır.

6. Ülkemizin ve milletimizin gerçekleriyle uyuşmayan hukukî düzenlemelerin toplum vicdanını yaralayan hükümleri uygulamadan kaldırılmalıdır.

7. Eğitim hayatında, Türk gençlerinin ve çocuklarının vatanlarına, milletlerine, millî değerlerine ve kültürlerine bağlı, yüksek standartta ve çağdaş anlayışa sahip nesiller olarak yetişmelerini sağlayıcı düzenlemeler yapılmalıdır.

Yukarıda belirtilen hususlarda gösterilecek ihmal ve gecikmelerin, milletimiz, ülkemiz ve millî bütünlüğümüz açısından ciddî tehlikeler doğuracağı inancındayız. Bu inancımızı yüce milletimizle paylaşmak gereğini duymaktayız. <http://www.turkmilletinecagri.org>

TÜRKÇÜ DERGİ BOZKURT
OKU ! ÇOĞALT ! OKUT ! TANIT !

www.turan.tc